קרית כרסלה לצעטל

שנה ה' נומער 335 פרשת שופטים · תשפ"ד

וועלטליכע נייעס:
אסטראנאטן שטעקן
געבליבן אין ספעיס

קוק אהער:
שווייג פאר הפצה

קינדער בלעטל:
א בליק ביי
משפחת גליק

צוועלפטע סיום הש"ס

פון מו"ה יעקב משה אינדארסקי שליט"א

פיר וואכן צום גרויסארטיגן נסיעה קיין אומאן ראש השנה

קרית ברסלב בלעטל

פרשת שופטים תשפ"ד • 235

רעדאקטאר
אברהם הערש וועבערמאן
רעדאקציע
משה ארי' שניטצלער
גרשון קרעמער
אהרן קליטניק
ישראל דוד העסקעל
שמעון עוזר פערל
יואל שניצלער
ל. וועבערמאן
מ. פאפנהיים
ח. פ. וועבערמאן
ח. ה. מינצבערג
ל. סאקס
מגיה
אברהם יצחק אייזנער
ניקוד
יודא לייב ווייס
גראפיקס
ישראל העסקעל
בערל שניטצלער
קינדער אפטיילונג
שמואל בער שניטצלער
מעלערס
יחיאל בלאיש
ר. קרול

צו אדווערטייזן אדער אריינשיקן בריוו, קאמענטארן און ענטפערס:
845-379-1161
136-Huschke Rd Hurleyville NY 12747
breslevofficeliberty@gmail.com
דעדליין אריינצושיקן עדס איז זונטאג 1:00

צו באקומען די קרית ברסלב בלעטל:
אויף פאסט:
718.387.2691
Subscribe@kerenhadfusa.org
אויף אימעיל:
Chizikyomi@rabbiroth.org
Breslevcenter.com
Gilyoines.com
ארץ ישראל:
077.930.9648

קול ברסלב:
212.444.9191
א"י: 0797040066

אידישע שטוב:
212.444.9169
א"י: 0797040069

אשר בנחל נישט פארברענט

4

געזאלין אדער דיזעל?!

7

נאכנישט צו שפעט

32

4 היכל הקודש נייעס
10 מעשיות פון תפילה
14 געדאנקען
18 קוק אהער
25 א סעודה ביים ראש ישיבה
38 געשעענישן

זמנים

פרשת שופטים ד' אלול

הדלקת הנרות .. 07:04
מוצאי שבת 08:34

מנחה מעריב כי תצא.... 08:10

א שול צום געדענקן...

אבציג טויזנט סקווער פוס!

דרי גאלאריען!

אין די יעצטיגע טעג האבן מיר צו געקויפט נאך א ריזיגן שטח
פארן "רבינ'ס שול" צו קענען אקאמנדירן בעזהשי"ת די פילע
אנשי שלומינו וואס האלטן זיך אין איין מערן בלע"ה.

פארזיכערט היינט אייער זכות אינעם רבינ'ס שול פארבונדט
אייך מיט ר' העניך אינדיג 917.379.5063

*sruliHeskel

היכל הקודש
נייעס

אומאן

אומאן רייזע אפדעיטס

קרעדיט: מו"ה אלי קנאל הי"ו

אויפן פארלאנג פון אנשי שלומינו, ברענגען מיר אן אפדעיט פונעם טראוועל מומחה מו"ה אלי קנאל הי"ו, ווי ער געבט איבער די יעצטיגע אפדיעטס וואס וועט ווען בעז"ה אפווארטן אנשי שלומינו וועלכע פארן צום הייליגן רבין אויף ראש השנה, דורך נוצן די סערוויסעס פונעם אלעמען באקאנטן פירמע "פלען איט רייט".

היי יאר וועט דער טשארטער בעז"ה ארויספארן פון נוארק ניו דזשערסי, זונטאג אוועגט, א' סליחות אום 8:10 אוועגט. אויפן פליגער וועט בעז"ה זיין צוגעשטעלט פון אלעם גוטן, מענער סטוארדס, מיט היימישע עסן. דער פליגער וועט בעז"ה לאנדן אין ריישא - פוילן מאנטאג אום 11:00 פארמיטאג.

פון ריישא וועלן באסעס פירן דעם ציבור צו א געשמאקע זאל אין פשעמישל, ווי עס וועט זיין צוגעשטעלט א מקוה מיט עסן, און בעז"ה אום 3:00 נאכמיטאג לאזט מען זיך ארויס מיט'ן באן אויף א לאנגע רייזע דירעקט ביז אומאן (נישט בלויז קיין ווינציע ווי ביז היינט).

דער באן גייט זיין שלאף באנען, עס וועט זיין צוגעשטעלט בעט געוואנט, און על פי רוב וועלן זיין בלויז צוויי מענטשן פער וואגאן, אויף די טרעין וועט זיין צוגעשטעלט צו עסן, און דער עיקר געשמאקע חלק פונעם באן איז אז מען שפירט בכלל נישט דעם גרעניץ. בשעת'ן פארן זיגלען זיי די פאספארטן. איין וואגאן פונעם באן וועט זיין געאייגנט זיך צוזאם צו קומען צום דאוונענען אדער עסן וכדומה, דינסטאג אינדערפרי 5:00 פארטאגס קומט מען בעז"ה אן קיין אומאן אויסגערוט נאך א געשמאקע נאכט שלאף.

ביים באן סטאנציע אין אומאן וועלן בעז"ה זיין צוגעשטעלט גרויסע שאטל באסעס (אזוי ווי אין עירפארטס, וואס מען גייט ארויף דערויף מיט די רענצלער). און נאך בערך צען מינוט פארן, וועט מען שוין שטיין אין פארנט פונעם בנין פון אנשי שלומינו היכל הקודש אין אומאן.

נאך ראש השנה, נאכן אויספועלן אלעס גוטס, פארט מען ארויס פון אומאן מוצאי שבת קודש אום 11:30 ביינאכט אויף די זעלבע וועג ווי מען איז געקומען פונעם באן סטאנציע אין אומאן, דער שלאף באן קומט בעז"ה אן קיין פוילן זונטאג פארמיטאג אום 11:00, פון דארט פארט מען בעז"ה צו צום הייליגן שטאט ליזענסק ווי מען וועט זיך קענען אויסבעטן אלעס גוטס ביים הייליגן רבי'ן רבי אלימלך זי"ע, אזוי אויך וועט זיין צוגעשטעלט א מקוה און אלעס וואס מען דארף. אום 3:00 נאכמיטאג פארט ארויס צום עירפארט אין ריישא. דער פליגער וועט בעז"ה לאנדען זונטאג נאכט צום גדלי' 9:00 אין נוארק ניו דזשערסי.

אויסער דעם שטעלט פלען איט רייט צו באקוועמע ברייטע באסעס פון מאלדאווע קיין אומאן פאר די וואס קומען אן אהין מיט רעגולער פלייטס, אזוי אויך וועט זיין א באן זונטאג צום גדלי' אינדערפרי קיין קראקא פאר די וואס פארן ארויס פון פוילן מאנטאג אוועגט, דער באן וועט ארויספארן צום גדלי' אינדערפרי פון וויניציע, און קומט אן קיין פוילן זונטאג אויפדערנאכט, ווי עס וועט זיין צוגעשטעלט נאכטמאל, מקוה און א האטעל איבערצושלאפן אין קראקא.

אנשי שלומינו זענען מתפלל מען אנקומען צום הייליגן רבי'ן ציון אויף ראש השנה. און אז דער נארישער זינלאזע מלחמה זאל זיך שוין ענדיגן און מען זאל קענען גרינגער שנעלער און ביליגער קומען און גיין קיין אומאן.

יבנאל

העלישע פייער פארניכטעט גראסערי געבויידע

יבנאל עיר ברסלב איז געווען די שטאט וואו דער סמ"ך מ"ם האט פרובירט אויסצורייסן אידישקייט פון די עולים וועם זיי האבן ארויפגעברענגט פון איראן, איראק, תימן און טוניס. אבער היינט שפרודעלט דארט אידישקייט אויפן שענסטן פארנעם. דאס קומט נאכדעם וואס מוהרא"ש זי"ע האט אויפגעשטעלט אינעם שטאט א הערליכע קהילה היכל הקודש.

איינע פון די גרעסטע גראסעריס אין שטאט מיטן נאמען "סופר על אם הדרך", געפינט זיך אויפן הויפט שאסיי וואס לויפט דורך די שטאט און ווערט געפירט דורך צוויי ברידער, חסידי ברסלב תלמידים פון מוהרא"ש שוין פאר לאנגע יארן. די אייגענטומער זענען ערליכע אידן און פאלגן די עצות לערנען בהתמדה, שטייען ווייט פון סיי וועלכע מחלוקת און פירן הערליכע חסידישע שטובער, און פון דעם געשעפט פלעגט ארויסגיין אסאך חסד שטילערהייט, דורך שטיצן ענייים ובני תורה בדרך כבוד.

פאר עטליכע חדשים צוריק האט דער געשעפט געליטן פון א גניבה, און ווען מען האט פרובירט צו קלעימען די אינשורענס האבן זיי נישט געוואלט דעקן פולקאם, טענה'נדיג אז עס איז נישט ענוג פארזיכערט לויט די היינטיגע רעגולאציעס, און מען דארף בעסער פארשפארן און פארמאכן אלע טירן און פענסטער. תיכף דערנאך האבן זיך די אייגענטומער געמומען דערצו און פעסט פארמאכט אלע אריינגענג צו נאכקומען די רעגולאציעס פון די אינשורענס פירמעס.

פארגאנגענעם מאנטאג ראה האט אויסגעבראכן א פייער אינעם געשעפט, בשעת מעשה איז דארט געווען א קליין מיידל א טאכטער פון איינע פון די אייגענטומער, איינע פון די ארבייטער האט עס פרובירט אויסצולעשן מיט א פייער עקסטינגווישער, אבער האט שנעל איינגעזען אז עס גייט ארויס פון קאנטראל מען האט גערופן די פייערלעשער, וואס די נענטסטע סטאנציע געפונט זיך אין טברי' און דערווייל האט דער פייער אין געשעפט זיך געהאלטן אין איין פארשפרייטן.

דער טאטע פונעם מיידל האט פרובירט אריינצולויפן צו טרעפן און ראטעוועז זיין טאכטער, אבער האט שנעל געמוזט ארויסגיין צוליב די געפערליכע היץ און רויך וואס איז געווען אומדערטרעגליך, דער טאטע האט געווייגט און פרובירט אריינצוטאנצן אין פענסטער אבער אלעס איז געווען פעסט פארקנאקט.

געלויבט דעם אייבערשטן אז נאך עטליכע מינוט האט זיך ארויסגעשטעלט אז תיכף וועז דער פייער האט אויסגעבראכן, איז דאס מיידל ארויסגעלאפן און אנגעקומען אהיים בשלום, און יעצט זאגט דער טאטע אז ער דאנקט דעם אויבערשטן אויף די גניבה, ווייל וועז ער האט געמיינט אז זיין טאכטער איז פארכאפט וואלט ער זיכער געטון אלעס וואס ער קען און אפילו אריינגעטאנצן פון פענסטער, וואס וואלט זיך לכאורה אויסגעלאזט נישט גוט.

מוהרא"ש האט נאך יארן צוריק געארבעט און פרובירט איינצושטעלן א וואלונטיר פייער קראפט אין יבנאל פון אנשי שלומינו, אבער איז שטארק געווארן באקעמפט פון די באצאלטע פייערלעשער יוניאן וואס האט נישט געוואלט זען קיין קאמפאטישן צו זייער ארבעט, און יעצט טאקע האט זיך אנגעזען די גרויסע שאדן דערפון וועז זיי זענען אנגעקומען הערשט נאך איבער א האלבע שעה, און פארשטייט זיך עס איז שוין לאנג נישט געווען וואס צו ראטעווען, ווייל נאך צען מינוט איז דער גאנצער בנין שוין געווען איינגעהילט אין העלישע פלאמען.

אבער מיט'ן אייבערשטענס הילף - זאגן די אייגענטומער - וועלן זיי עס יעצט פריש אויפבויען נאך שענער און בעסער פון פריער.

גאר מערקווירדיג שטעלט זיך ארויס, אז פונעם בארג אש וואס איז איבערגעבליבן פון געשעפט האט מען געקענט ארויסראטעווען בלויז דריי זאכן, וואס דער פייער האט על פי נס נישט פארברענט, א ספר אשר בנחל, א בעג וואס דערין איז געווען א קונטרס פון מוהרא"ש, און א פאר תפילין. מו"ה דוד יעקב יאקאבאוויטש הי"ו פארציילט אונז אז ער האט היינט באזוכט ביים סופר ווי מען האט אריינגעגעבן די תפילין צו בודק זיין, און האט באשטעטיגט אז דער תפילין איז ארויס אומגעשעדיגט און כשר, און בלויז די רציעות זענען געווארן אביסל אפגעברענט.

א גרויסן יישר כח פאר מו"ה דוד יעקב יאקאבאוויטש הי"ו און מו"ה פנחס דוד לעבאוויטש הי"ו פארן העלפן מיט'ן באריכט.

א שיינעם זומער פאראיבער אין קרית ברסלב

גאר א שיינע זומער איז ברוך השם פאראיבער אין שטעטל מיט אלע חשובע געסט ובראשם דער ראש ישיבה מיט די בחורי הישיבה וואס האבן געווויילט אין שטעטל פאר די זומער סעזאן.

אלע האבן אויסגענוצט דעם שיינעם זומער מיט פארברענגען אינטערן שאטן פונעם אייבערשטנ'ס הערליכן בריאה וואס ער האט באשאפן פאר אונז אידישע קינדער מען זאל זיך קענען אביסל מיישב זיין און שפאצירן צווישן די גראז און ביימער, וואס דאס אלעס איז הכנה צום יום הדין ראש השנה וואס שטייט שוין ביים שוועל.

יעצט נאכן זומער האט זיך אנגעהויבן צוריק מיט א פרישקייט די לימודים אין אלע קלאסן, ווי מען גייט מיט א פרישקייט אריינבראקן אין די קינדער די ריינע אמונה אינעם אייבערשטן.

אויך האט זיך אין די טעג אנגעהויבן די ישיבה זמן וואס וועט פון היינט זיין סטאנציאנירט אינעם היכל ראזענבערג בנין וואס געפונט זיך אינטערן בית המדרש אויף האשקי. די ישיבה וועט געפירט דורך דעם ראש ישיבה שליט"א וואס האט געשטעלט דעם חשובן מגיד שיעור הרב יוסף שניצלער שליט"א וואס פארשטייט גאר גוט צו די בחורים, און געבט זיך אפ מיט יעדן ווי אן אייגן קינד

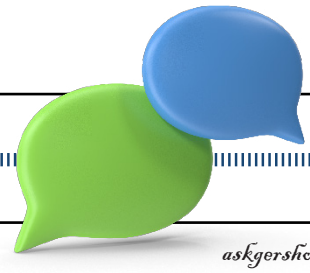
דאס יאר וועט צוקומען א פרישע מגיד שיעור הרב יעקב לעסער שליט"א וואס וועט פארלערנען יעדן טאג דעם דף גמרא, ר' יעקב איז דאך שוין באקאנט מיט זיין געשמאקן וועג פון פארלערנען, ער לערנט דעם דף גמרא יעדן טאג מיט די חשובע קינדער פון חדר, און יעצט וועלן אויך די בחורים נהנה זיין פון אים.

די תלמוד תורה וועט ווייטער אנגיין ביים בנין אויף 33 טשעסנאט, מען האפט בקרוב צו אנהייבן בויען גאר א גרויסן בנין, אויף די קראס פארם גאס ביים ווינקל פון די דענמאן גאס, עס דארף נאך אריבערגיידן די אפראוועלס פון די העלט דעפארטמענט, וואס ביזדערווייל ווילן זיי נישט געבן קיין ערלויבעניש צו גיין ווייטער, און מען דארף פאר דעם האבן די תפילות פון אנשי שלומינו אז דאס זאל ווי שנעלער ווערן אפראווד.

אזוי אויך אין סקול האט זיך ברוך השם אנגעהויבן די לימודים מיט א פרישקייט, איין קלאס וועט אריבערגיין ביים בנין פון 29 לינקלען וואס איז ביז יעצט געווען אין באניץ פאר די ישיבה בחורים, און יעצט וועט עס ווערן געניצט פאר די סקול.

דער אייבערשטער זאל העלפן די פרישע זמן זאל אריבערגיין מיט הצלחה, אלע קינדער זאלן אויסוואקסן אזוי ווי דער הייליגער רבי האט געוואלט, אנגעפילט מיט אמונה און א שמחה צו יעדע מצוה. די מלמדים און טיטשערס זאלן האבן די כוחות אנצוגיין ווייטער מיט מחנך זיין די חשובע קינדער.

האָט אַ שאלה? שיק זי צו askgershon@gmail.com

וואס איז די חילוק צווישן געזאלין און דיזעל?

שאלה

וואס איז די חילוק צווישן געזאלין און דיזעל? פארוואס ארבעטן טייל קארס און טראקס מיט געזאלין און טייל מיט דיזעל? איך בין אַ רוב קארס פארן נאר אויף געזאלין און רוב טראקס נוצן דיזעל. קען איר מיר מסביר זיין פארוואס דאס איז אזוי און וואס צוליב די מעלות און חסרונות פון זיי?

ראמן נאן

ענטפער

זייער א גוטע שאלה! געזאלין און דיזעל זענען צוויי באזונדערע סארטן ברענשטאף וואס ווערן געוונצט פאר מאטארס, און יעדע פון זיי האט זיינע באזונדערע מעלות און חסרונות.

געזאלין איז מער לייכט און וואסערדיג וואס וועט מאכן די קארס פארן מער געשמירט און שנעל, און וועט זיין וויניגער וויבריר ענד און שטילער, דערפאר איז עס מער צוגעפאסט פאר פאסאדזשיר קארס. בשעת דיזעל איז א מער דיקערע שווערע אויליגע ברענשטאף, וואס כאטש עס מאכט מער קולות אינעם מאטאר און וועט זיך מער שאקלען, וועט עס אבער קענען גרינגער שלעפן שווערע מסעות פאר וויניגער ברענשטאף וואס מאכט עס ממש פאסיג פאר גרויסע טראקס און באסעס.

לעצטנס ווערט מער און מער די מאוומענט פון נישט ניצן קארס מיט געזאלין, נאר אנשטאט ניצן די עלעקטריק קארס וואס געבט נישט ארויס קיין שלעכטע פאלושן, אזוי וויי אז אין ניו יארק איז ארויסגעקומען א געזעץ אז אויב מען פארלאזט די קאר אנגעצונדן פאר מער ווי א מינוט בשעת'ן שטיין מיט די קאר אין פארנט פון סקולס און פארקס, זאל מען קענען גאבן א טיקעט דערפאר.

ס'איז וויכטיג אנצומערקן אז אויב א פשוטע קאר וועט ניצן די דיזעל ברענשטאף קען עס חרוב מאכן דעם קאר, די מאטאר קען גיין שלאפן דערפון, ס'וועט שוין נאכדעם זיין גאר שווער דאס צו פארערעכטן, מ'וועט דארפן זיצן ביים מעקעניק דאס צו פארערעכטן.

מענטשן זענען אויך אנדערש איינע פון צווייטן, יעדער האט אן אנדערע געזאלין וואס צינדט אים אן און מאכט אים גיין, און יעדער האט אנדערע כלים און כוחות וואס ער דארף אויפטון, פונקט ווי ביי די קארס וועט עס חרוב לייגן דעם מאטאר אויב ער וועט מקנא זיין דעם טראק, פארוואס קען איך נישט באקומען דעם שטארקן מעכטיגן דיזעל און שלעפן שווערע מסעות, ווייל אויב איינער וועט לייגן דיזעל אינעם קאר וועט עס נישט נאר נישט קענען שלעפן, נאר עס וועט חרוב לייגן דעם מאטאר און וועט עס שנעל צוברעכן, די זעלבע זאך טאר מען נישט קוקן אויף א צווייטן און באקומען חלישת הדעת.

אין ירושלים איז דא א אינגערמאן וואס קען זיצן אכצן שעה א טאג און לערנען און ענדיגן כל התורה כולה יעדעס יאר, אבער איך קען גאבן א שמייכל פאר א איד, און לערנען אפאר פרקים משניות. איינער איז א דיין און פסק'נט שאלות פאר כלל ישראל, אבער איך קען גיין באזוכן א איד אין תפיסה און אים ארויסנעמען עטליכע מינוט פון זיין גרויסע צרה, און אזוי וויטער.

אויב מיר וועלן בלייבן זיך און נוצן די כלים וואס מיר האבן באקומען צו דינען דעם אייבערשטן אויף אונזער וועג, וועלן מיר זיכער דערגרייכן גאר וויט און אויספירן אונזער תפקיד אויף וואס מיר זענען אראפ געקומען אויף דער וועלט.

דאס איז מיין מעשה!

גרשון קרעמער

דריטע פארטיי קאנדידאט "ראבערט עף. קענעדי" ציעט זיך ארויס און אינדארסירט טראמפ פאר פרעזידענט

אין די סעריע פון שטוינענדע נייעס אין די אמעריקאנער פרעזידענטליכע פארמעסט, האט דער דריטער קאנדידאט און געווינער דעמאקראט "ראבערט עף. קענעדי דזשוניאר" געמאלדן אזוי ווי ער אנערקענט אז ער וועט סיי ווי נישט זיגן אינעם פארמעסט אלץ פרעזידענט, טוט ער זיך אנשליסן מיט טראמפ און מוטיגן זיינע ווייליער זאלן אים העלפן אריינווועלן אינעם ווייסן הויז.

ער האט געזאגט אז כאטש ער איז אלץ געווען א דעמאקראט, זעט ער אז ער טרעפט זיך איינשטימיג מיט'ן רעפאבליקאנער טראמפ אסאך מער ווי מיט'ן דעמאקראטישן טיקעט, וואס ער זאגט איז שוין לאנג אוועקגעגאנגען פון די אריגינעלע ווירדן וואס די פארטיי האט געדארפט פארשטעלן אין די נישט ווייטע פארגאנגענהייט. ער האט אייגעזען אז זיינע שאנסן צו ווערן ערוועלט איז זייער שמאל, און אויב בלייבט ער אויפן טיקעט וועט עס שטערן פאר טראמפ צו באקומען מער שטיצערס. ווי מען הערט פלאנט טראמפ אים צו שטעלן אלץ מיט-פארזיצערס פון זיין פרעזידענטליכע טראנזישאן גרופע.

קענעדי דזשוניאר - וואס ווערט אויך גערופן אין קורצן RGK - איז 70 יאר אלט ער איז געבוירן געווארן למספרם 1954, ער איז געווען 9 יאר אלט וועו זיין פעטער דער געווועזענער פרעזידענט "דזשאן עף. קענעדי" איז געווארן פרעזידענט, און שפעטער ביי די 14 יאר אלט איז זיין טאטע געלאפן פאר פרעזידענט אבער נישט געווארן ערוועלט צום סוף.

מיר דארפן אכטונג געבן נישט צו פאלן דערפאר, עס קען אונז אויסזען כאילו מיר דארפן שאלן מיט די רעכטע אדער קאנסערוואטיווע, אבער ווי דער ראש ישיבה שליט"א שטעלט אונז קלאר איז יעדער גוי לינקס. עס איז נישטא קיין רעכטע גוי אדער לינקע גוי, יעדע גוי אפילו די מערסט רעכט איז זייער ווייט לינק. מיר גלייבן אז מיר זענען דער אויסדערוועלטער פאלק פון באשעפער, "אשר בחר בנו מכל עם", גיי זיי עס מסביר פאר א גוי... מיר האבן באקומען א תורה, מיר גלייבן אין משה רבינו אין אלע נביאים און אין אלע צדיקים ביז היינט. מיר ווועלן גיין אין פייער פאר הייליגן באשעפער, און זיך מוסר נפש זיין צו גיין אין זיינע וועגן.

די אלע באגריפן קען נישט א רעכטע אדער א לינקע גוי פארשטיין... מיר געהערן צו אן אנדערע פארטיי, ניטאמאל צום אינדעפענדענט פארטיי. מיר געהערן צום אייבערשטן, מיר שטייען שוין אין חודש אלול, וואס איז ראשי תיבות אני לדודי ודודי לי, מיר וועלן אויס אינעם איין אייניציגן באשעפער, און ער וועלט אויס אונז, מיר געהערן צו זיין פארטיי.

טראמפ אדער ביידען - אנטשולדיגט העריס - וועט מן הסתם ווערן פרעזידענט אין אמעריקע, אבער וואס וועט זיין מיט דיר? אז דו וועסט זיך נישט אנגעמען פאר דיר, וועסט בלייבן שמועסן אין די נאכט אריין די "גרויסע נייעס" ווער עס אינדארסירט וועם, און צי די אנקעטעס זענען פארלעסליך אדער נישט, וועסטו בלייבן אויסגעשפילט.

דו דארפסט געדענקען אז דו האסט א ווייב און קינדער, דו דארפסט ברענגען פרנסה אין שטוב, ווייל אזוי האט דער אייבערשטער באפוילן, ס'איז א שאד זאלסט ארבעטן פאר די קאמפיינס אומזיסט, בשעת דו קענסט אריינכאפן א בלאט גמרא, א פרק משניות, אדער פשוט אויסהערן דיין ווייב וואס זי האט צו זאגן וואס איז אלץ פארגעקומען אינעם טאג מיט איר און די קינדערלעך. דאס און נאר דאס וועט דיר צוניץ קומען לאורך ימים אויף דער וועלט און אויף יענער וועלט.

אמעריקאנער אסטראנאטן שטעקן געבליבן אין ספעיס אן קיין געהעריגע פלאן

מיט דריי חדשים צוריק ד' במדבר, האט די בארימטע אמעריקאנע פליגער פירמע "באואינג" אפגעצייכענט א פרישע קאפיטל אין זייערע ביכער ווען זיי האבן סוקסעספול באוויזן ארויפצושיסן זייער אייגענע ראקעט מיט צוויי אמעריקאנער אסטראנאטן צו א מיסיע צום אינטערנאציאנאלן ספעיס סטאנציע.

די קאפסול, וועלכע איז ארויס געפלויגן פון פלארידא'ס קעיפ קענעוועראל ספעיס פארס סטעישאן, איז די ערשטע 'סטארליינער' רייזע מיט אסטראנאטן אינעווייניג.

לויטן פלאן האבן זיי געדארפט צוריק קומען מיט'ן זעלבן ראקעט מיט בערך א וואך שפעטער, אבער יעצט האלט מען שוין כמעט דריי חדשים, און די אסטראנאטן זענען נאכאלץ דארט אן קיין קלארע פלאן ווען זיי וועלן צוריק קומען צום כדור הארץ.

די סיבה דערפאר איז אז עס האט זיך געמאכט א מעכאנישע פראבלעם מיט'ן ראקעט, און אלע פרואוון אז די אסטראנאטן זאלן עס קענען אליינס פארריכטן זענען דערווייל דורכגעפאלן

ביים אנקומען אויבן האט זיך געמאכט א פראבלעם זיך אנצובינדן צו די אינטערנאציאנאלע ספעיס סטאנציע, אבער נאך א שטיק צייט האט זיך עס אנגעבינדן.

ס'איז אינטערסאנט צו באמערקן אז ביים סטאנציע געפונען זיך מאמענטאל 7 אנדערע אסטראנאטן וועלכע האלטן זיך דארט אויף א לאנגע צייט.

ווען א מענטש ווערט מקורב צום צדיק ער אנטפלעקט די געוואלדיגע אור, קען מען ווערן זייער צופלאמט, מען טראכט צו זיך, איך וועל לערנען א גאנצן טאג, רעדן צום אייבערשטן שעות, איך שפיר דאך ביים צדיק א געוואלדיגע קרבת אלקים, איך דארף מער גארנישט. אבער דער רבי לערנט אונז אז מען טאר נישט שפרינגען צו הויך, ווייל מען דארף זיכער מאכן אז מען האט אויך א וועג צוריק, מען דארף לעבן דא אונטן אויף דער וועלט. דער אייבערשטער פארלאנגט נישט פון אונז ארויפצופליען צום ספעיס און דארט בלייבן פאר אייביג. עס איז וויכטיג אז א מענטש זאל האבן א מורה דרך וואס זאל אים געבן הדרכה וויאזוי צו דינען דעם אייבערשטן צוביסלעך, קודם אביסל, נאכדעם נאך מער, און אזוי טרעט מען זיך אויס א זיכערע וועג, און מען בלייבט נישט שטעקן אין א דעד ענד אן א וועג צוריק.

לויט ווי עס זעט יעצט אויס וועלן זיי מוזן דארט פארבלייבן ביז לכל הפחות עטליכע חדשים, ווען זייער קאנקורענט פירמע "ספעיס עקס" פלאנט ארויפצושיקן א ראקעט צום סטאנציע. דערווייל שיקט מען זיי ארויף זייערע געברויכן צו קענען איבערלעבן מיט קליינע ראקעטן וואס קענען נישט נעמען קיין פאסאזשירן.

וואס דאס איז אויך א געוואלדיגע לימוד, האסט געמאכט א טעות, ביסט געשפרינגען צו ווייט, בעט דעם צדיק אן עצה, ער וועט דיר אויסלערנען און געבן האפענונג אז איין טאג וועסטו קענען צוריק קומען און פירן א שיינע לעבן דא אויף דער וועלט מיט דיין ווייב און קינדער, ווער נישט פארלוירן אפילו דו האסט געהאט א גרויסע דורכפאל.

מעשיות פון תפילה

אהרן קליטניק

בארא פארק

געלויבט דער אייבערשטער אז איך בין געווען פאר די צוויי זומער חדשים אין מחנה אילן החיים. איך האב זייער געוואלט דאוועגען שבת אינדערפרי ביים דער ראש ישיבה אין האשקי בית המדרש, אבער איך האב געהאט א ספק אויב איך זאל אראפגיין, ווייל ס'האט שוין אפאר מאל פאסירט נאכן גיין צו פיס א לאנגע צייט אז איך באקום אן ingrown toenail.

איך האב געבעטן דעם אייבערשטן אז מיין פיס זאל נישט וויי טון און איך זאל נישט באקומען אן ingrown toenail נאכן גיין צו פיס אזא לאנגע וועג. שכח אייבערשטער אז אכט פון די צען שבתים בין איך געגאנגען דאוועגען שבת אינדערפרי ביים ראש ישיבה און אלעס איז אריבער בסדר, און גארנישט האט פאסירט.

יואליש קרויס

ביתר

1. איך בין געפארן פון טברי' קיין ביתר מיט א קאר, ס'נעמט בערך דריי פיר שעה אזא וועג מיטן זיך אפשטעלן אינמיטן, איך האב געבעטן דעם אייבערשטן די וועג זאל נעמען שנעלער, איך זאל מיך נישט דארפן אפשטעלן אינמיטן, און נישט זיין מיד, שכח אייבערשטער איך בין נישט געווארן מיד אינמיטן, און די וועג האט גענומען אסאך שנעלער.

איך האב מיך נישט מייאש געווען, איך האב געבעטן דעם אייבערשטן איך זאל טרעפן א וועסט, פלוצלינג האב איך באמערקט ביי איין ווינקל ליגט רעקלער צאמגעווארפן אן קיין פרייזן, איך האב אביסל זוך אומגעקיקט דארט און באמערקט דארט וואס איך זוך, איך האב באצאלט דעם שפאט ביליגן פרייז און ארויס פון דארט פרייליך נאכן זען אז דער אייבערשטער העלפט מיר אין יעדן מצב.

2. איך האב געדארפט האבן געז אינמיטן וועג, די נענסטע געז סטאנציע איז געווען צען מינוט אוועק, אבער איך האב מורא געהאט אויב איך וועל קענען אנקומען ביז אהין.

איך האב געבעטן דעם אייבערשטן איך זאל קענען אנקומען ביז אהין אן צו ווערן סטאק אינדערמיט, ס'איז נישט מיין אייגענע קאר, איז ווייס איך נישט ביז ווי מ'קען גיין. שכח אייבערשטער איך האב עס געמאכט ביז אהין.

3. אויפן וועג איז געווען היפש אסאך פאליצאנטן, וואס האבן אפגעשטעלט רעכטס און ליקנס, איך האב געבעטן דעם אייבערשטן זיי זאלן מיר נישט אפשטעלן, ווייל ווען מען שטעלט אפ טרעפט מען שוין פארוואס צו געבן א טיקעט. שכח אייבערשטער זיי האבן מיר נישט אפגעשטעלט.

בערל שניצלער

קרית ברסלב

איין טאג בין איך אריינגעקומען אין אפיס איך וויל אנצינדן די קאמפיוטער אבער ס'צינד זיך נישט אן, איך האב פרובירט טוישן די ווייער, טוישן דאס טוישן יענץ, אבער ס'רירט זיך נישט גארנישט, אין קול ואין עונה.

איך האב געבעטן דעם אייבערשטן ס'זאל זיך אנצינדן, איך האב אסאך זאכן צו ערלעדיגן, איך דארף ענדיגן אויסשטעלן די קינדער בלעטל און נאך אפאר וויכטיגע זאכן, אזוי אינמיטן האט זיך עס געגעבן א צינד אן, אן גארנישט טון עפעס ספעציעל.

יואל לאנדא

קרית ברסלב

1. איך האב געלאזט מיין היט באקס אין היכל ראזענבערג ביים אנשי חיל אוועקט, איך האב אינזין געהאט אהינצוגיין דאס צו נעמען, אבער ס'האט זיך נישט געמאכט. נאך אפאר טעג בין איך אנגעקומען אהין, איך האב ארומגעזוכט דארט איבעראל אבער ס'איז נישט געווען צום געפונען.

איך האב געבעטן דעם אייבערשטן איך זאל עס טרעפן, און איך האב ווייטער געזוכט, אזוי די לעצטע מינוט האב איך עס געטראפן ליגן אינטער די ווייערס.

2. איך האב איין טול וואס איז געמאכט פאר ספרינגס, איך האב עס איין טאג געדארפט נוצן אבער איך האב עס נישט געטראפן.

איך האב געבעטן דעם אייבערשטן איך זאל עס טרעפן, שכח אייבערשטער איך האב עס געטראפן.

יודל בנציון ווערצבערגער

מאנסי

איך האב געהאט פארלוירן די שליסל פון די פאסט, איך האב געוויסט אז ס'דארף אנקומען א טשעק אבער אז איך האב נישט די שליסל קען איך נישט אריסנעמען די טשעק.

איך האב געבעטן דעם אייבערשטן איך זאל טרעפן די שליסל, שכח אייבערשטער אז נאך אפאר טעג האב איך עס געטראפן.

מנשה איצקאוויטש

בארא פארק

שכח אייבערשטער פאר מיין קאר פון פיר רעדלעך וואס פארט נאך ביזדערווייל, ס'האלט שוין ביי גסיסה אבער ביזדערווייל פארט עס נאך. אסאך מאל מאכט זיך אז די קאר צינדט זיך נישט אן, און כדי דאס צו פארמיידן לאז איך אסאך מאל די קאר אנגעצינדן.

יעצט האט זיך געהאט אז איך האב זיך נאכאמאל געטראפן אין דעם מצב אז די קאר וויל זיך נישט אנצונדן, איך שטעק אריין דעם שליסל נאכאמאל און נאכאמאל אבער ער מאכט זיך נישט וויסענדיג, ממש ווי מען מיינט בכלל נישט אים.

איך האב געבעטן דעם אייבערשטן ס'זאל זיך אנצונדן וויל איך דארף גיין טון גאר א גרויסע מצוה פון דאוונענען מנחה, שכח אייבערשטער אז פלוצלינג האט זיך עס אנגעצונדן, און מ'האט געקענט לויפן דאוונענען.

הרה"ק מ'סאטמאר זי"ע

א

זוי ווי מיר האלטן נאך אין די טעג ארום די יארצייט פון דער רבי זכותו יגן עלינו פון סאטמאר, וועלן מיר בעז"ה ממשיך זיין מיט אביסל סיפורים ארום דעם הייליגן צדיק, זכר צדיק וקדוש לברכה, וואס מיר האבן געלערנט פונעם ראש ישיבה שליט"א

איינמאל האט דער ראש ישיבה געשמועסט פון די פארשידנארטיגקייט וואס מ'זעט ביי משפחות וועו עס קומט צו זיידע און באבע, ביי געוויסע משפחות איז אזוי געשמאק צו גיין באזוכן די זיידע און באבע, ס'איז אלץ דא אן אייניקל אין שטוב, מ'שמועסט, מ'פארברענגט, ס'איז פריילך, ווידער איז דא משפחות וואס די זיידע און באבע זיצן איינזאם און קוים קוים וואס א קינד אדער אייניקל טרעט איבער דעם שוועל, האט דער ראש ישיבה געזאגט אז דאס האט צוטון מיט חינוך, און מיט די ווארעמקייט פון די שטוב, נעמליך, אז מ'געבט א גוטע געפיל וועו מ'קומט דארט באזוכן, מ'קריטיקירט נישט וכדומה

(אגב, ביי איינע פון די זוהר שיעורים לעצטנס איז איינער פון דער ראש ישיבה'ס אייניקלער אראפגעפאלן און אנגעהויבן ווייגען, און דער קינד'ס טאטע איז געבליבן זיצן ביים שיעור און זיך נישט אויפגעשטעלט צום קינד, האט דער ראש ישיבה געזאגט: "ער טוט מיט זיין זון דאס וואס איך האב געטון מיט אים..." מ'דארף אויפציען די קינדער געזונט, און נישט מאכן אן עסק פון יעדע זאך. שפעטער איז דער אייניקל געקומען ווייגען צום ראש ישיבה, און דער ראש ישיבה האט אים געגלעט און בארואיגט, און דער ראש ישיבה האט זיך אנגערופן: "אן אייניקל איז שוין עפעס אנדערש... אן אייניקל דארף מען שוין נישט מחנך זיין...)

דער ראש ישיבה האט דערציילט אז זיין באבע רחל לאה טייטלבוים עליה השלום, אשת הרה"צ רבי אלחנן זכרונו לברכה, פלעגט זייער שיין אויפנעמען וועו ס'איז נאר געקומען באזוכן, עס איז נישט געווען שייך ארויסצוגיין פון דארט אָן עפעס טועם זיין, זי האט אלץ געהאט א טעפעלע פערפל, און וועו ס'איז אריינגעקומען צו איר האט זי געגעבן אביסל פערפעל, ס'איז אלץ געווען דארט קינדער, אייניקלער, ווייל זי האט געגעבן זייער א געשמאקע באנעמונג

און דער ראש ישיבה האט דערציילט די ווואונדערליכע געשיכטע ווי אזוי זי איז ניצול געווארן פון די רוצח'ישע נעגל פון די פארשאלטענע נאציס ימח שמם. מ'האט דעפאטירט זייער משפחה קיין אוישוויץ, און ווען זיי זענען אנגעקומען צו די סעלעקציע פון דאקטער מענגעלע ימח שמו, האט דאס מיידל רחל לאה - פון זיין אזוי אפגעשוואכט - גע'חלש'ט, אזוי ליגנדיג אין חלשות דערזעט זי זיך שטיין פאר'ן בית דין של מעלה, און דער רבי זכותו יגן עלינו פון סאטמער איז געווען פון די דיינים אין בית דין

האט זי זיך אנגערופן אז זי וויל נאך לעבן, מ'זאל איר צוריק געבן דאס חיות, האט דער רבי זכותו יגן עלינו געפרעגט, פארוואס? האט זי געענטפערט ווייל זי וויל אויפציען א דור פון תלמידים און חסידים פון רבי'ן, האט בית דין של מעלה גע'פסק'נט, אז מ'זאל איר לאזן לעבן

אין יענע מינוט האט א נאצי איר געגעבן א שטויס פון וואס זי האט זיך אויפגעכאפט פון איר חלשות, ער האט זיך אנגערופן "מיידעלע וואס טוסטו דא?" ער האט איר געשיקט אויף רעכטס און אזוי איז זי געראטעוועט געווארן

וועו זי איז צוריק געקומען פון די מלחמה, ביי די ערשטע געלעגנהייט וועו זי איז איריין צום רבי'ן, האט איר דער רבי געפרעגט: "דו ביסט רחל לאה?" און דער רבי האט איר קיינמאל פארדעם נישט געזען, האט זי געזאגט, אז מן הסתם האט דער רבי געוואלט זיכער מאכן אז זי איז דאס מיידל פארוועם ער האט צוגעג'פסקנ'ט לעבן ביי די מלחמה..

מיטן באבא סאלי זי"ע

אין 'עצתו אמונה פאר קינדער' פרשת ואתחנן, קונטרס 358, איז געווען א מעשה פונעם הייליגן באבא סאלי רבי ישראל אבוחצירא זכותו יגן עלינו, וועו דער ראש ישיבה האט דערציילט די מעשה האט ער גערעדט פון דאס גרויסקייט פון צדיקים, אז דאס איז העכער פון אונזערע השגות, און העכער פון אונזער פארשטאנד

דער ראש ישיבה האט געזאגט אז מוהרא"ש וואלט געקענט קענען דעם באבא סאלי, אבער זיי האבן זיך קיינמאל נישט געטראפן, און דאס איז א פלא. ווי אויך האט דער ראש ישיבה דערמאנט די שייכות פון באבא סאלי מיט דער רבי פון סאטמאר זכותו יגן עלינו

זומער תשי"ב איז דער באבא סאלי געפארן פון ארץ ישראל קיין פראנקרייך

שיחות, זכרונות און אנעקדאטן

יואל שניצלער

צו מסדר זיין זיינע זאכן דארט און זיך קומען ענדגילטיג באזעצן אין ארץ ישראל. וועלן ער איז אנגעקומען קיין פאריז איז ער געווואוירט געווארן אז דער סאטמער רבי זכותו יגן עלינו געפינט זיך אויפן וועג קיין ארץ ישראל

פון וואו האט דער צדיק וקדוש פון ספרדי'שן חדר געווואוסט צו זאגן פון רבי'ן זכותו יגן עלינו? נאר דער רבי זכותו יגן עלינו האט באזוכט אין ארץ ישראל אין יאר תרצ"ב, אלע תלמידי חכמים און רבנים האבן דאן געזודערט פון רבינ'ס גרויסקייט אין תורה, זיין געוואלדיגע בקיאות אין ש"ס און פוסקים, און אזוי אויך אין ספרי קבלה וסתרי תורה, און ספעציעל האט מען געזעש'ט פון זיין גרויסע קנאות. דער באבא סאלי איז אנגעקומען קיין ארץ ישראל אין יאר תרצ"ג, א קורצע צייט נאכדעם וואס דער רבי זכותו יגן עלינו איז אוועקגעפארן פון ארץ ישראל.

די חברים פונעם באבא סאלי האבן אים דערציילט אז עס איז דא אן אשכנזי'שער רב, א רבי, וואס פירט זיך מיט גרויס קדושה וטהרה און א שטארקער קנאות, אזוי ווי דער באבא סאלי, און זייענדיג אין טברי' האט אים דערציילט דער גרויסער גאון רבי יעקב חי זריהן זכר צדיק וקדוש לברכה פון רבינ'ס גרויסקייט, אז דער רבי זכותו יגן איז א קדוש עליון אויף גאר א הויכע מדריגה, און ממש א מלאך אלקים

הערנדיג דאס גרויסקייט פונעם רבי'ן זכותו יגן עלינו, בפרט נאכן הערן איבער אים פונעם גרויסן גאון רבי יעקב חי זריהן זכותו יגן עלינו, האט דער באבא סאלי באקומען א שטארקע חשק זיך צו טרעפן מיטן רבי'ן, אבער דער רבי איז אין אמעריקע, און דער באבא סאלי איז דאן צוריק געפארן קיין מאראקא, ממילא איז אין יענע צייט נישט געווען שייך זיי זאלן זיך טרעפן

אבער דער אייבערשטער האט אזוי געפירט אז צוואנציג יאר שפעטער האבן זיך די ביידע צדיקים געטראפן אונטערוועגנס, אין פראנקרייך

דער באבא סאלי האט זייער געוואלט זיך טרעפן מיטן רבי'ן זכותו יגן עלינו אויף א שטילן פארנעם, אן קיין טומל, ער האט מברר געווען אין וועלכע בית המדרש דער רבי זכותו יגן עלינו דאווענט, כדי ער זאל קענען אהינגיין שטילערהייט אזוי ווי א פשוט'ער איד, און זיך טרעפן מיטן רבי'ן,

> אזוי ליגנדיג אין חלשות דערזעט זי זיך שטיין פאר'ן בית דין של מעלה, און דער רבי זכותו יגן עלינו פון סאטמער איז געווען פון די דיינים אין בית דין.

און אזוי האט ער געטון

ווען דער באבא סאלי איז אריינגעקומען אין בית המדרש וואו דער רבי האט געדאווענט, האט דער רבי זכותו יגן עלינו גלייך געשפירט אז א העכערער סארט מענטש איז נאר־וואס אריינגעקומען אין בית המדרש, און ער האט זיך נאכגעפרעגט ביים גבאי'ן וועד עס איז יעצט אריינגעקומען, האט דער גבאי געזאגט פארן רבי'ן אז דאס איז דער באבא סאלי, דער רבי האט באפוילן מ'זאל אים צורופן

דער רבי האט געזעדט מיט אים פארשידענע זאכן. צווישן די זאכן האט אים דער רבי געבעטן ער זאל פארבלייבן אין ארץ ישראל העלפן פארשפרייטן די אמת'ע דעת תורה, און משפיע זיין אויף די ספרדי'שע אידן זיך צו האלטן מיט די ערליכע אידישע וועג און נישט ווערן נאכגעלאזט נאך די ציונים

אין די שפעטערדיגע יארן האט דער באבא סאלי געבעטן פון זיין איידעם ער זאל אים קויפן דעם ספר ויואל משה, וועלן ער האט דאס ערהאלטן האט ער זיך פארשפארט דערמיט און דאס דורכגעלערנט פון דעקל צו דעקל, וועלן ער האט דאס פארענדיגט האט ער געזאגט פאר זיין איידעם אז עס איז נישטא אין דעם דור נאך איינער וואס זאל אזוי קלאר ארויסהאבן די ריינע דעת תורה און אפענטפערן די וואס שטעלן זיך ארויס דערקעגן - ווי דער סאטמער רבי, דערפאר לאמיר מאכן א סעודת מצוה, "סיום ספר ויואל משה", אזוי ווי מ'מאכט א סיום מסכתא, ווייל דער ספר איז א גרויסע און וויכטיגע מסכתא אין אונזער דור.

א גאנצן סעודה האט דער באבא סאלי געזעדט פון דאס גרויסקייט פון דער רבי זכותו יגן עלינו, און געדאנקט דעם אייבערשטן וואס האט געברענגט דעם צדיק אין אונזער דור, וואס זאל אונז לערנען די תורה טרייַ וועג און אוועקשטעלן א פעסטע אומבויגזאמע אידישקייט

האט דער ראש ישיבה אויסגעפירט: מיר האבן נישט קיין השגה אין דאס גרויסקייט פון צדיקים, מיר דארפן וויסן אז מיר ווייסן גארנישט, מען דארף פשוט אפלערנען פון זייערע גוטע מעשים און גיין אין זייערע וועגן

דו עס דעלקעלעך

און איך זאג גמרא

ברוך השם שכח אייבערשטער אז איך האב זוכה געווען צו מקיים זיין די הערליכע הייליגע ברסלב׳ע מנהג. כ׳מיין די מנהג היכל הקודש.

ווען איך בין געווען א ״עכטע״ ברסלב׳ער האב איך ליידער נישט מקיים געווען די שיינע זיסע מנהג. אבער די היכל הקודש׳דיגע מנהג האט מיך ממש געכאפט!

געבט א קוק, יעדער האט זיך זייער מנהגים, משה׳לע האט א מנהג צו געבן דזשערקי בייַ די וואך נאכט. ער איז אייך גרייט צו שווערן אז זיין גאנצע דזשערקישאפט איז נאר וועגן מסורה. לויט די וועג ווי ער איז מוחה קעגן די וואס מאכן חתונה אין א שול פאר שפאט ביליג מוז זיין אז אויך זיין גרויסע גלאנצעדיגע טעלעפאון אויף וואס ער ״זעט״ די נייעס איז די זעלבע ווי זיין זיידע האט געהאט פאר׳ן קריג. מסורה איז מסורה.

חיים׳קע האט א מנהג אז ס׳מוז זיין בייַ די חתונה פיר זינגערס, ער שווערט בייַ פרעה׳ס בארד אז אזוי האט מען זיך געפירט אלע דורות.

יושע׳לע איז ברוגז אויף ברסלב ווייל אנשטאט קויפן פורניטשער פאר פופציג אלפים העלפט מען די קינדער קויפן הייזער. וואו נעמט מען א היתר צו מבטל זיין דעם אור אלטן פופציג אלפים׳דיגע ״פורניטשער״ מנהג?!

יושע האט געמאכט זיכער צו זאגן פאר׳ן מחותן אז מ׳מוז קויפן פורניטשער ווייל אויב נישט איז עס סערטיפייד טשיילד אביזר, פורסט דעגרי טשיילד נעגלידזשענס, דערפאר האט מען געגעבן א טויזנט דאלער דיפאזיט פאר׳ן פורניטשער סוחר, וואס האלט די געלד שוין פאר זעקס יאר ווייל די פארפאלק וואוינט אין פיר הונדערט סקווער פיס אויפ׳ן אכטן שטאק פאר בלויז פינעף אלפים א חודש, ברוך השם שכח אייבערשטער אז מ׳קען האבן די מאמע׳ס ארגינעלע פיש זאפט מדי שבת בשבתו. חלילה וחס אויב דער צוציקל זאל נישט איין וואך האבן די ״ארגינעלע״ פיש זאפט. סיי יושע און סיי זיין מחותן שמילי קענען נישט ארויסזען זיך פון די פייוו בארא׳ס קיין אפסטעיט, ווייל זיי קענען נישט זיין אן די ארגינעלע פישזאפט, זיי ארבעטן א פערטל חודש צו מאכן פרנסה, און א דריי פערטל חודש צו דעקן די הויכע ברוקלין׳ע פישזאפט רענט.

דודי האט א מנהג צו עסן דעלקעלעך און פריטקעלעך אין די יארצייט פון די ראש השושלת פון זיין חסידות, אפילו ער האט נאך קיינמאל אין לעבן נישט געעפנט די ספר פון די צדיק פון זיין אייגענע חסידות!! דא באלאנג איך! דאס איז ״מיין״ חסידות! דאס איז ״אונזער״ חסידות! מיט וואס באלאנגסטו דא? ס׳הייסט?! מיט דעלקעלעך און פריטקעלעך און מיט האקן אויף די שונאים וואס אנערקענען נישט אונזער עכטע האלב פון די צוטיילטע חסידות!!

שימעלע האט א מנהג צו איבערלאזן די ווייב יעדע יאר וועז ס׳קומט פאר די גרויסע ביזנעס שאו אין בויבעריק, ער פארט שוין צוואנציג יאר און האט באוויזן גרויסע טאלאנטן אין פארגרעסערן די ביזנעס חובות מיט הונדערט אלפים יעדן יאר. וואס איז שלעכט צו טרעפן נייע ביזנעס שותפים יעדן יאר און זיי נישט באצאלן?!

נאכדעם איז דא די וואס האבן א מנהג צו קויפן א צען אלפים׳דיגע שטריימל פאר׳ן מעטשור ניינצן יעריגע חתן. געלט איז נישט קיין פראבלעם ווייל די געלט וואס מ׳קען באצאלן די סאב׳ס איז וויכטיגער אז דער ניינצן יעריגער מעטשור צדיק׳ל זאל האבן א עכטע שטריימל!

מ׳טאר אים נישט פארשעמען! ווייל המלבין פני חבירו ברבים אין לו חלק לעולם הבא! און וואו איז דא א גרעסער הלבנת פנים ווי א ביליגע שטריימל?! איי, וואס וועל טון די

איבערלעבענישן, אנאליזן און געדאנקען

משה אריה שניצלער

סאב׳ס? ער האט דאך נעבעך נישט קיין ברויט אין שטוב ווייל ער האט זיך געיאוועט צו באקומען ביזנעס פון דעם דיוועלאופער וואס באצאלט נישט? קענסט שרייען ביז׳ן בוידעם! א שפיציגע שטריימל יא, און באצאלן סאב׳ס נישט!

נו זאג שוין! וואס איז שוין די ״היכל הקודש מנהג״?!

ברוך השם כ׳האב געמאכט א סיום אין די ניין טעג!

נו וואס איז דען? ס׳איז דא אן א שיעור סיומים!!

מוהרא״ש האט געזאגט להסרים למשמעתו אז מ׳זאל זיך פירן נישט צו עסן פלייש אין די ניין טעג אפילו ביי א סיום. דאס איז אזא סארט היכל הקודש מנהג.

שריי נישט! דו עס ווייטער דזשערקי, און איך וועל מאכן א סיום אן פלייש... איך האב גארנישט געגנבעט פון דיר... דו עס דעלקעלער און איך זאג גמרא... דו פייער די יארצייט, און איך פייער א סיום אויף נאך און נאך מסכתות... דו טונק זיך אין די מאטיאש מיט די אייער קיכל, און איך טונק זיך אין די משניות. דו טו דיינע דזשערקי מנהגים און איך טו מיינע משניות מנהגים. דו האסט א מסורה און איך האב א מסורה (כמבואר בספר שיחות הר״ן, סימן ע״ו, שאין צריכין בלימוד רק האמירה, וממילא יבין, ואם לא יבין תיכף יבין אחר כך, כי מעלת ריבוי הלימוד עולה על הכל, עיין שם ויונעם לך)

ס׳איז דא נאך מנהגים אין היכל הקודש... מ׳פירט זיך צו מעביר סדרה זיין סיי מיט תרגום און סיי מיט רש״י, אפילו ס׳הייסט נישט קיין חיוב גמור על פי הלכה... נאר איך וויל זיין דער וואס דער מחבר זאגט אויף אים אז ער איז א ירא שמים ווייל ער איז מעביר סדרה סיי מיט תרגום און ביי מיט רש״י. (עיין שולחן ערוך, אורח חיים, סימן רפ״ה סעיף ב׳).

> ״זיי נישט צינוש, זיי נישט דוקא׳דיג, זיי נישט אזוי ברוגז אויף דיר אליין, דו ביסט נישט אזוי שלעכט אז דו דארפסט יעדן קאנווינצן אז דיינע קאפריזן און גרימאסן זענען יא גערעכט״

אגב, דער ראש ישיבה זאגט אז איינער וואס זעט ער קומט נישט אן צו מעביר סדרה זיין (אז מ׳הייבט אן זונטאג איז עס סאך גרינגער, עיין שולחן ערוך, אורח חיים, סימן רפ״ה סעיף ג׳, וכן נהג הגר״א וכן נהג מוהרא״ש זי״ע) זאל קודם מעביר סדרה זיין בלויז מיט תרגום אונקלוס, אן רש״י, און נאך א שטיק צייט לייגט מען צו רש״י.

נאך א שיינע זאך פון מוהרא״ש זכותו יגן עלינו, איז געווען אין די הלכות וואס איז נוגע צו ״לשון הרע״, ס׳איז דא פארצווייגטע פעלער וואס ס׳איז א גרויסע דיון אין די פוסקים צו דעמאלטס מעג מען יא אדער נישט רעדן לשון הרע, פלעגט מוהרא״ש זאגן, געוואלד! דו האסט צייט? ביסט פארנומען מיט יענעם?! און אויב ס׳הייסט נישט לשון הרע איז וואס?! get busy! get a life! האסט נישט וואס צו טון מיט דיין צייט נאר רעדן פון אנדערע?! איז נישט בעסער צו זאגן משניות ווי רעדן פון אנדערע?!

אויך איז דא א מנהג אין היכל הקודש אז מ׳רעדט שיין, מ׳געבט גוטע ווערטער, דאס האט א נאנטע שייכות מיט די מנהג אז קיינער קומט מיר גארנישט. ס׳איז נישט געגנוג אז מ׳שרייט נישט, מ׳קען נישט רעדן מיט א רוגזה, מיט א קאלטקייט. מ׳רעדט מיט א געשמאק, כאטשיג אזוי שיין ווי דו וואלטסט געערעדט צו די באנק מענעדזשער ביים אפראוו׳ן די מיליאן דאלער לאון.

און אויב מ׳האט זיך פארלוירן און געערעדט מיט רוגזה דארף מען איבערבעטן, איבערבעטן איז נישט געבינדן מיט די טעקניקל ווארט ״אם סארי״ ס׳איז דא מענטשן וואס באליידיגן און דערנידערן א גאנצן טאג און אינמיטן די רוגזה זאגט ער ״אם סארי אבער דו מוזט טון וואס איך זאג״...

איבערבעטן מיינט צוויי זאכן, קודם דארפסטו איבערבעטן דעם אייבערשטן, אן רעדן צום אייבערשטן קען מען זיך נישט איבערבעטן (איך רעד יעצט פון די הארציגע איבערבעטן, איך גיי זיך טוישן, ווייל דער אייבערשטער זעט און הערט אלעס, און איך בין אנגעהאנגען אין חסדי השם יעדע סקונדע),

דעם אייבערשטן קען מען יא זאגן די טעקניקל טריקענע הארצלאזע "אם סארי", אזוי זאגן חז"ל ביי די פרשה פון בלעם הרשע, דער שלעכטער בלעם האט געזאגט דע טעקניקל אם סארי, כ'האב נישט גוט געטון און מ'האט עס אנגענומען אין הימל.

דערנאך דארף מען איבערבעטן דעם וואס מ'האט בא'עולה'ט, ווי אזוי בעט מען איבער? הייב אן רעדן נארמאל, רעד גראד, זיי נישט סארקאסטיש, זיי נישט צעניש, זיי נישט דוקא'דיג, זיי נישט אזוי ברוגז אויף דיר אליין, דו ביסט נישט אזוי שלעכט אז דו דארפסט יעדן קאנווינצן אז דיינע קאפריזן און גרימאסן זענען יא גערעכט, רעד הארציג, געדענק אז דער אייבערשטער איז דער בעל הבית אויף די וועלט, מיין צוגעברענטע נאכטמאל קומט פון דעם אייבערשטן, מיין ווארימע סעלצער און קאלטע טשיקן קומט פון דעם אייבערשטן, מ'האט געקויפט salt free פאטעיטע טשיפס? sugar free קיפעלעך? סעסעמי קאקאשקעיק? אלעס פון דעם אייבערשטן! ווייכע בענענע'ס? הארטע אוועקאדאו? קראצעדיגע טישו'ס? אלעס פון דעם אייבערשטן! מאך נישט קיין קריגעריי, פיר זיך ווי א דערוואקסענער, זיי נישט קיין בעיבעלע, שעם זיך פאר'ן אייבערשטן, דער אייבערשטער איז דא, דער אייבערשטער זעט.

ברוך השם, ס'איז געווען דאנערשטאג פרשת דברים, מ'האט שוין אנגעגרייט די משפחה א וואך פריער, אז ס'גייט זיין א מעידזשער מעידזשער מעגע מעגע סיום.

מ'האמיר מסיים געווען ששה סדרי משנה, איר ווילט וויסן די וויפלטע מאל? מאכטס א חשבון אז מיין ערשטע סיום איז געווען זומער תשנ"ז, אין נייעגרע פאללס, וואו קען מען האלטן יעצט?

און בכלל ווי שנעל קען מען ענדיגן ששה סדרי משנה? ששה סדרי משנה נעמט מינימום פופצן שעה און מאקסימום דרייסיג שעה.

לכתחלה, זאגט מען אכצן פרקים א טאג, ס'נעמט בערך א האלבע שעה, מאקסימום א שעה, און איר ענדיגט יעדן חודש!!

(איך קום נישט אן צו ענדיגן יעדן חודש, אבער ברוך השם כ'האב איינגעפאקט א שיין ביסל משניות אין מיין לאנטש בעג וואס מ'נעמט אויף די עכטע וועלט).

"מאך נישט קיין קריגעריי, פיר זיך ווי א דערוואקסענער, זיי נישט קיין בעיבעלע, שעם זיך פאר'ן אייבערשטן, דער אייבערשטער איז דא, דער אייבערשטער זעט."

אזוי ווי צו א סטעיק קומט ברעדעד קאליפלאוער, און צו שניצל קומט סוויט פעטעיטע פריי"ס, און צו בעיקד סעלמאן קומט אייסבערג לעטוס מיט טחינה, אזוי לייג איך צו א סייד דיש צו מיין סיום ששה סדרי משנה, דערפאר האב איך אין די זעלבע צייט מסיים געווען דריי מסכתות הש"ס: סוטה, גטין, קידושין, וואו איך האלט אין איינס פון מיינע סדרי הלימודים.

און וואס איז מיט דיזערט? וואס איז מיט באסטאן קרים פיי?! וואס איז מיט נאפאליאן'ס custard puffs? דערפאר האב איך צוגעלייגט דעם היילגן רמב"ן! דאס איז מיין טשאקלעד! ברוך השם כ'האב געענדיגט רמב"ן פרשת בראשית. וועו די וואס נעמען מאריכואנא וואלטן געפילט דעם טעם פון לערנען רמב"ן נאך הונדערט און איין מאל ששה סדרי משנה און צען טויזנט דפים גמרא, און דורכלערנען בעיון פערציג בענדער אשר בנחל און צוויי טויזנט קונטרסים, וואלט נישט געווען קיין איין מענטש אין די וועלט וואס נעמט סחורה, דעם טעם וואונטש איך נישט פאר א נישט-איד.

איר קענט ווייטער עסן דעלקעלעך און שרייען אז ס'איז "מסורה" צו מאכן חובות ביי די חתונה און איך וועל ווייטער זאגן גמרא. איין דף נעמט דריי מינוט, גלייבט מיר נישט, טשעקטס עס אליין אויס. איר קענט נאך וועלן פארכאפט... איר קענט נאך ענדיגן ש"ס פאר דזשאו ביידן ציט זיך אריין אין זיין נייע דירה קומענדיגן יאנואר איין אום צוואנציג.

חתונות שפארט מען און בייַ אומאן גייט מען אויס גלעלט?

שאלה

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב גענואלט פרעגן אייַער דעם וואס דער ראש ישיבה שליט"א רעדט כסדר נישט אויסצוגייַען איבריג גלעלט אויף אידישע שמחות, אז מ'זאל שפארן וויי ווייט מען מעגליך און נישט מאכן קיין טיירע שמחות.

למעשה אבער ווען ס'קומט צו אומאן, וואס דאס קאסט אויף אסאך גלעלט פאר די טיקעטס, אכסניא, און אזוי ווייטער, דארט גייט מען יא אויס אסאך גלעלט. פארוואס איז דאס אנדערש?

ייישר כח.

בעזרת ה' יתברך – יום א' לסדר כי בעזרת ה' יתברך – יום ג' פרשת שלח, כ"ב סיון, שנת תשע"ט לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מען דארף נישט זיין קיין גרויסער חכם צו פארשטייען דער חילוק פון אויסגעבן גלעלט פאר נישטיגע פאר שעה ווען מען מאכט אַ שמחה צו גלעזונען דערבייַ אבייקל כבוד המדומה, ביז אויסגעבן גלעלט צוליב פארן קיין אומאן צו אַ צדיק ווען האט מבטיח גלעזונען פאר ווער עס ווען קומען צו אים אויף ראש השנה אז ער ווען אים פאררעכטן מיט אן אייביגער תיקון.

דער הייליגער רבי האט גענאגט (חיי מוהר"ן, סימן תה): "הָרֹאשׁ **הַשָּׁנָה שֶׁלִּי הוּא חִדּוּשׁ גָּדוֹל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ שֶׁאֵין הַדָּבָר הַזֶּה בִּירֻשָּׁה מֵאֲבוֹתַי, רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נָתַן לִי זֹאת בְּמַתָּנָה – שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ מַהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה. לֹא מִבָּעְיָא אַתֶּם כֻּלְּכֶם בְּוַדַּאי תְּלוּיִין בָּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁלִּי, אֶלָּא אֲפִילּוּ כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ תָּלוּי בָּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁלִּי**", די גאנצע ווועלט איז אנגעהאנגען אין מיין ראש השנה אוז דער אייבערשטער האט מיר דאס גענעבן פאר אַ מתנה; נישט נאר איר – מיינע תלמידים – זענט תלוי אין מיין ראש השנה, נאר די גאנצע ווועלט שטייט אויף מיין ראש השנה.

די אלע ואס פארן קיין אומאן אוז צאלן אלע גלעלטער זוכה זיין צו זיין אין אומאן אויף ראש השנה בייַ זיי איז דאס וויי ווען עס ואורט פאר אַ מענטש אַ שוועורן מישפט. ווען מען שטייט פאר אַ מישפט נעמט מען דעם גרעסטן לויער ואס עס איז נאר דא; ווער רעדט נאך אויב עס ואורט פאר אַ מענטש אַ מישפט פון טויט שטראף רחמנא לצלן, דאן נעמט מען דעם גרעסטן לויער ואס איז נאר דא אין די גאנצע ווועלט – אפילו עס זאל קאסטן אסאך גלעלט, אוז מען ווועט טוון אלעס ואס מען קען צו באקומען דעם גאר טייערן לויער ואס עס קען אפשר ראטעוונען דעם מענטש. דאס זאלבע איז ווען עס קומט ראש השנה, דער גרויסער יום הדין ואס: "**וְכָל בָּאֵי עוֹלָם יַעַבְרוּן לְפָנֶיךָ כִּבְנֵי מָרוֹן, כְּבַקָּרַת רוֹעֶה עֶדְרוֹ, מַעֲבִיר צֹאנוֹ תַּחַת שִׁבְטוֹ, כֵּן תַּעֲבִיר וְתִסְפֹּר וְתִמְנֶה וְתִפְקֹד נֶפֶשׁ כָּל חָי, וַתַּחְתֹּךְ קְצָבָה לְכָל בְּרִיּוֹתֶיךָ, וְתִכְתֹּב אֶת גְּזַר דִּינָם**", דארף דאך אַ מענטש טוון אלעס אויף די ווועלט צו נעמען אַ גוטן לויער, אייגער ואס ווועט אים העלפן ניצוזוי צו ווערן פון די שלעכטע גזירות.

דער רבי – ער איז דער גרעסטער לויער ואס איז דא אויף די ווועלט; דערפאר פארן מיר קיין אומאן אויף ראש השנה אפילו עס איז אוגז שוועער, אוז מיר צאלן פאר דעם אלע גלעלט ואס פארלאנגט זיך פאר דעם אבי צו זיין אין אומאן ראש השנה.

עס איז אַ גרויסע רחמנות אויף אידישע קינדער אז ווען עס קומט די צייט פון מאכן שמחות ווערט מען אַ בעל חוב, מען ווייסט נישט ווא זיך אהין צו טוון; מען באקומט פון חברים, קרובים, מישפחה אוז מען קען דאס נישט באצאלן ווען עס קומט איין שמחה נאכן צוויי‌טן. רבי נתן זאגט: "פַּרְנָסָה גְּעבְּט דֶּער אייבערשטער פאר ייעדן איינעם גלייך, אבער פאר איבערייג זאכן, פאר מוֹתְרוֹת אוז נארישקייטן – דארט ווערט מען פארשווארצט"

דער אייבערשטער זאל רחמנות האבן אויף אידישע קינדער, ער זאל אוגז ארויסנעמען פון די גלות פון די אומות העולם אוז פון אוגזער אייגענע גלות ואס מיר לייגן זיך אליינס ארויף, עס זאל שוין מקוים ווערן ואס מיר בעטן ייעדן טאג בייַם דאוונען: "**וּשְׁבֹר עוֹל הַגּוֹיִם**", דער גלות פון די פעלקער, "**וְעוֹל הַגָּלִיּוֹת**", אוז די איינענע גלות, "**מֵעַל צַוָּארֵנוּ, וְתוֹלִיכֵנוּ מְהֵרָה קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ**".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דיינע ווועגן.

קוק אהער

שווייג פאר הפצה

וא העלא?! אה יא א גוטן וואס מאכט איר... איך ווייס נישט אויב איר דערקענט מיין שטימע... הע הע יא איך הייס מושי בלוי פון לאנדאן/ וויליאמסבורג און היינט וואוין איך אין צפת... געדענקסט מיך?

א רגע לאמיך טראכטן, משה בלוי משה בלוי הממם אהה יאאא זיכער געדענק איך דיך! וואס מאכסטו? ווי אזוי גייט עס? וואס האב איך היינט דעם כבוד?

אה איז אזוי, ווי איר ווייסט בין איך א תלמיד פון ברסלב א תלמיד פון דער ראש ישיבה און איר ווייסט אוודאי וויפיל איך האב דא באקומען אין דעם הייליג ווינקל וואס פארשפרייט אמונה אין די גאנצע וועלט..

איז יעצט האמיר א קאמפיין פאר די מוסדות, ברוך השם די מוסדות וואקסן און בליען, ס'איז שוין היינט דא זעקס תלמוד תורה'ס, זעקס מיידל שולעס איבער די וועלט, ווי אויך דריי ישיבות. און פארשטייט זיך אז דאס אלעס קאסט אפ א הון תועפות, במילא וועלן איך זיך צו דיר איר זאלט ארויס העלפן צו קענען ווייטער אנגיין, ביסט מיר א גוטע חבר בין איך זיכער אז דו וועסט מיר שיין געבן!

פששש איך קען נישט גלייבן אז פונקט יעצט האסטו מיר געפונען, נאך ווי גיי איך דיר געבן א שיינע נתינה, איך בין אזוי איבעראשט אז דו האסט מיר יעצט געקלינגען - הער א מעשה :

איך האב מחליט געווען אז איך גיי נעמען היינט דעם טאג צו ארויסגיין מיט מיין משפחה אביסל. דו ווייסט דאך גאנץ זומער זיצט מען אפ אין א צוקוועטשטע באנגעלאוי, און איך פאר נאך אריין אין שטאט א גאנצע וואך ארבעטן, יעצט האב איך מחליט געווען איך נעם א טאג וואס איך גיי ארויס אביסל פארברענגן מיט די משפחה

מ'פאר מיר ארויס קיין סוואן לעיק, מ'גייט גיין צו א פעסטע פארק וואס האט אויך א לעיק, ממש אלע וועלטן, יעדער קען זיך דארט מחי' זיין און מאכן א פיינע לעבן..

מיר אריינטירן זיך דארט אין פארק, מ'נעמער א שטח, מ'פארקירט די קעריזש, מ'לייגט אראפ אלע בעגס מיט עסן טרינקען און נאש, די קינדער לויפן שוין, דער כאפט א סווינג, די גרויסע נעמט די קליינע אויפן סלייד, אלעס פארט צום פלאן ברוך השם, דער עולם מאכט א לעבן. איך זיץ מיט מיין ווייב און מיר פארברענגן א מחי'!

אזוי אינמיטן דעם גאנצן וועקעישאן זעה איך ווי א באס פון א געוויסע מוסד פארט אריין אינעם פארקינג לאט, און דער מלמד מיטן מייק אין די הענט קומט אראפ פון באס און הייבט אן דירעקטירן אלע קינדער ווי צו גיין

"צום ערשט מוזן אלע קינדער שטיין אין א גראדע שורה ביים באס, יעדער מוז פאלגן אויב נישט גייט מען גראד צוריק אהיים! פארשטאנען?! שרייט ער אריין אינעם מייקראפאן..."

ער הייבט אן אויסרעכענען א ליסטע מיט אלע תקנות, מ'טאר נישט לויפן, מ'טאר נישט גיין, יעדער שטייט צוזאמען די גאנצע צייט, קיינער קען נישט גיין.... יעדער מווווזזזזז.... איך ווארן דיר!!!!

ענדליך נאכן אויסהערן דעם דרשה זאגט ער "מ'קען שוין גיין....., די קינדער זענען זיך צולאפן און דער מלמד נעמט זיך גראד נאכלויפן, מאכן זיכער יעדער פאלגט אים די גאנצע צייט..."

גייט נישט דורך פינף מינוט און ער נעמט זיך שרייען אויף איינע פון די קינדער, "אייביג דו?!" ער כאפט אן דעם קינד, געבט אים אריין אויף אלע זייטן "גיי ווארט ביים באס, איך וויל פון גארנישט הערן."

קוים א מינוט שפעטער האט ער שוין געכאפט א צווייטע אינגל, ער לויפט אים נאך "דאס איז די לעצטע ווארענונג" און יעצט צום דריטן מאל... דער מלמד פלאצט אויס מיט אן איינמאל פאר אלעמאל "יעדער ארויף אויפן באס מ'גייט..."

איך זאג דיר איך בין געזעסן דארט מיט מיין משפחה, מ'זעמיר געווען פשוט טראומעטייזט פון די גאנצע געשעעניש, באשעפער אין הימל אזוי קוקט אויס א מלמד מיט קינדער? לאזט נישט די קינדער לעבן, טאטע אין הימל... ס'איז זיכער נאר אן אויסנאם מלמד וואס פירט זיך אזוי אויף

זיצענדיג דארט אזוי שאקירט, נישט קענענדיג קומען צו זיך, פארט אריין אינעם פארקינג לאט א צווייטע באס, א באס פון תלמוד תורה היכל הקודש ברסלב, איך טראכט צו זיך אוי געוואלד איך גיי יעצט נאכאמאל דארפן דאס מיטהאלטן ווי מ'טראגט קינדער אין פארק זיי פיינגן, איך קען דאס נאכאמאל נישט

דאס און יענץ
מיט א טיפערע
אריינבליק

ישראל דוד העסקעל

צו זען..

דער באס ענדיגט פארקן, קומט אראפ דער מלמד רבי יחזקאל סאמעט שליט"א מיט די קינדער און באנעמט זיך צו די קינדער מיט אזא ליבשאפט, מיט אזא סבלנות, מיט אן אויסגעצויגענע שמייכל אויף זיין פנים, די קינדער לייכטן און שיינען, אלע פירן זיך אויף מיט אזא דרך ארץ

אזוי שפילנדיג באמערקט דער מלמד ווי א אינגל ווארפט פון זיין נאש פאר די פיש אין וואסער, די מלמד רופט אויס הויך פאר אלע קינדער: "קינדערלעך עטץ זעטס, דער אינגל האט א גוט הארץ, ער וויל געבן פון זיין נאש פאר די פיש, ער האט ליב זיך צו טיילן מיט אנדערע, דאס איז זייער א שיינע מידה."

מושי, דו הערסט וואס גייט דא פאר?? דו פרעגסט נאך צו איך וויל געבן א שיינע נתינה? אוודאי! איך האב דא אן אויבן אן זיץ מיטצוהאלטן ווי שיין די מלמד פון ברסלב'ע מוסד פירט זיך אויף, זיכער וויל איך געבן פאר אזא מוסד!

איך בין אויפן וועג צום וואודבורן שול צו גיין דאוועגען מנחה, דורכפארנדיג לאק שעלדריק טאון, שטייט ביי די זייט גאס א איד מיט עטליכע בחורים מיט די פינגער אויסגעצויגן, זיי ווארטן אויף א היטש

איך שטעל מיך אפ איך זאג זיי וואו איך פאר... יא ממש מורא'דיג, פונקט דארט אין יענעם געגנט דארפן זיי אנקומען

זיי מאכן זיך באקוועם אין מיין קאר, אויפן ספיקער שפילט די סידי פון דער ראש ישיבה "איך דארף נישט קיינעם" דער איד פון פארנט פרעגט מיר "ווער זינגט דא? דער ברסלב'ער ראש ישיבה?"

"יא!"

"בחורים בחורים הערטס אביסל חיזוק, לייגט צו אן אויער צו די ווערטער, ס'איז דאך פול מיט חיזוק און אמונה." אזוי פארנדיג פרעג איך אים "ווי הייסט א אידן?...."

למעשה סוף שמועס שטעלט זיך ארויס אז ער איז א משגיח אין איינע פון די גרויסע באקאנטע חסידישע ישיבות, און די בחורים זענען זיינע תלמידים, זיי זענען יעצט אויפן וועג צוריק אין קעמפ

איך וואונדער זיך אין מיין קאפ, אזא זאך?! איך וואלט געטראכט אזא איינער וואלט וועז געהייסן די בחורים פארשטאפן די אויערן... און ער זאגט זיי נאך הערט גוט אויס יעדן וואוארט, ער זינגט מיט, ער איז זיך אזוי הויך מתבודד מיטן ניגון..

דער ראש ישיבה זאגט אז אין די צייטן פונעם הייליגן רבי'ן איז הפצה געווען מיטן רעדן צו מענטשן, דער הייליגער רבי פלעגט מעורר זיין אלע תלמידים צו גיין רעדן מיט מענטשן. און וועז רבי נתן האט געדרוקט די ספרים איז הפצה געווארן טיילן ספרים, מ'דארף שוין נישט רעדן, נישט דא מער קיין וויכוחים. האט דער ראש ישיבה צוגעלייגט אז די מציאות איז אבער, אז נישט יעדער איז געגוג שטארק ארומצוגיין טיילן ספרים, איז וועז א מענטש זעט ווי שיין א ברסלב'ער אינגערמאן פירט זיך אויף, דאס אליין איז הפצה

דו קענסט נישט וויסן וואו און וועז יענער וועט דיר זען, און וועט נתעורר ווערן דורך דיר. דו קענסט נישט וויסן דיין גארנישט טון, פלעין ס'ארבעט א סידי אין דיין קאר קען שוין אויפלעבן א בחור און אים מאכן ארויסזאגן אפאר ווערטער צום אייבערשטן

דער ראש ישיבה זאגט שטענדיג דאס וואס רבי נתן האט געזאגט אז וועז ס'קומט חודש אלול ברענט מען און מ'ברענט אוז מ'טוט גארנישט..

אויב איז דיר נאך דערווייל צו שווער צו נעמען א פעקל ספרים און ארומגיין הפצה דו האסט דיך דיינע מניעות, געדענק וועז דו גייסט אין גאס, וועז דו רעדסט מיט א חבר, וועז דו קומסט אין שול, דו ביסט פיר און צוואנציג שעה א טאג א מפיץ! מענטשן קוקן אויף דיר אוז דו קענסט נישט וויסן ווי דו קענסט טוישן א מענטש פשוט דורכן זיך אויפירן ווי א ברסלב'ער חסיד פירט זיך אויף!

אשרינו שזכינו להתקרב לרבינו!

א מעשה
פון א צדיק

אִיךְ פָאלְג מַיין רֶבִּי'ז

דָער הַיילִיגֶער בַּעַל הַתַּנָּיא זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ הָאט אַמָאל גֶעפֶּרעגְט זַיין אייניקל דָער הַיילִיגֶער צֶמַח צֶדֶק פּוּן לִיוּבַּאוִוִיטְשׁ זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ, "וואוּ אִיז דַיין נָדָן וָואס דוּ הָאסְט בַּאקוּמֶען בַּיי דַיין חֲתוּנָה?" הָאט עֶר גֶעענְטפֶּערְט פַארְ'ן זַיידְן אַז עֶר הָאט עֶס אִינְוֶועסְטִירְט בַּיי אַן עוֹשֶׁר פּוּן דִי שְׁטָאט וויטֶעבְּסְק. הָאט דָער הַיילִיגֶער בַּעַל הַתַּנָּיא זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ גֶעזָאגְט פַארְן צֶמַח צֶדֶק: גַיי שׁוֹין יֶעצְט אוּן נֶעם צוּריק דָאס גֶעלְט, אוּן לֵייג עֶס אַרַיין אִינֶעם פּוּשְׁקָע פּוּן קָפַּת רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַנֵּס וָואס לִיגְט דָא אוֹיפְן טִישׁ."

פַארְן צֶמַח צֶדֶק אִיז עֶס גֶעווֶען זֵייעֶר שְׁוֶוער צוּ פָאלְגֶן וַויֵיל עֶר הָאט פַארְשְׁטַאנֶען אַז דָער בַּעַל הַתַּנָּיא גֶייט צוּטֵיילְן דִי גֶעלְט פַאר צְדָקָה, הָאט עֶר זִיךְ נִישְׁט גֶעקֶאגְט דָאס צוּ טוּן אַזוֹי שְׁנֶעל.

עֶס אִיז נִישְׁט אַדוּרְךְ אַסַאךְ טֶעג אוּן דִי וַוייב פּוּן דָער צֶמַח צֶדֶק אִיז גֶעקוּמֶען פּוּן שְׁטָאט וויטֶעבְּסְק אוּן שְׁטַארְק גֶעווַויינְט פַאר אִיר מַאן אַז דָער גְּבִיר פּוּן וויטֶעבְּסְק הָאט אָנגֶעזָאגְט זַיין בִּיזְנֶעס אוּן עֶר הָאט פַארְלוֹירְן זַיֵיעֶר גֶעלְט.

הָאט דָער הַיילִיגֶער בַּעַל הַתַּנָּיא זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ זִיךְ אָנגֶערופְן: "וואס זָאל אִיךְ טוּן אַז אֱפִילוּ מַיינֶע קִינְדֶער פָאלְגֶן מִיר נִישְׁט, אֲבָּער וָועֶן אִיךְ הָאב גֶעלֶערְנְט בַּיי מַיין רַבִּי דָער הַיילִיגֶער מָעזְרִיטְשֶׁער מַגִּיד זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ, וָועֶן עֶר הָאט אוּנְז גֶעהַייסְן פַארְן צוּ גֶעווִויסָע פְּלַאץ אִיז מָען גְּלַייךְ אַרוֹיס גֶעפָארְן מִיט אַ גְרוֹיסָע זְרִיזוּת אָן זִיךְ פַארְזוֹמֶען קַיין אֵיין רֶגַע."

אוּן דָער הַיילִיגֶער בַּעַל הַתַּנָּיא זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ הָאט אָנגֶעהוֹיבְן צוּ פַארְצַיילְן אַז אֵיינְמָאל הָאט דָער מַגִּיד בַּאפוֹילְן זַיֵינֶע תַּלְמִידִים צוּ פָארְן צוּ אַ גֶעווִויסָע פְּלַאץ, אֲבָּער עֶר הָאט נִישְׁט גֶעזָאגְט וואוּ, מִיר הָאבְּן נִישְׁט גֶעפֶּרעגְט קַיין שׁוּם שְׁאֵלוֹת, נָאר מִיר הָאבְּן בַּאשְׁטָעלְט אַ פָּערד אוּן וָואגְן אוּן גֶעפָארְן. נָאכְן פָארְן אַ שְׁטֶרֶעקָע פּוּן פּוּפְּצִיג קִילָאמֶעטֶער הָאבְּן דִי פָּערד זִיךְ גֶעדַארְפְט אָפְּרוּען. אִיז מָען אַרַיין אִין אַ קְלֵיין דָערְפְל זִיךְ אָפְּרוּען.

דָערְוַויֵיל זָענֶען דִי תַּלְמִידִים גֶעגַאנְגֶען זוּכְן אַ אִידִישׁ הוֹיז, הָאבְּן זֵיי אוֹיסְגֶעפוּנֶען אַז אִין דָעם דָערְפְל וואוֹינְט נָאר אֵיין אִיד. זָענֶען דִי תַּלְמִידִים גֶעגַאנְגֶען צוּ דָעם הוֹיז, דָער אִיד הָאט זֵיי אַרַיין גֶענוּמֶען בְּכָבוֹד הָגָּרוּי. זֵיי הָאבְּן גֶעזָען אוֹיף דָעם אִיד אַז עֶר אִיז אַ יְרֵא שָׁמַיִם אַ שׁוֹמֵר תּוֹרָה וּמִצְווֹת. זֵיי הָאבְּן אִים גֶעפְּרֶעגְט צוּ עֶס וואוֹינֶען אִין דָעם קְלֵיינֶעם דָערְפְל נָאךְ אִידְן? הָאט עֶר זֵיי גֶעענְטפֶּערְט נַיין! עֶס אִיז נִישְׁט דָא מָער אִידְן, נָאר עֶר אִיז דָא אוֹיפְגֶעוואקְסָן אַלֶע זַיינֶע יָארְן, עֶר הָאט דָא פַּרַנָסָה, אַ חַיִים טוֹבִים, עֶר הָאט זַיֵיעֶר הַנָּאָה צוּ וואוֹינֶען דָא אִין דָעם דָערְפְל.

הָאבְּן זֵיי אִים גֶעפְּרֶעגְט "אִיז דָא אַ בֵּית הַמִּדְרָשׁ וואוּ צוּ דַאווֶענֶען?" הָאט דָער דָארְפְסְמַאן גֶעזָאגְט "עֶס אִיז נִישְׁט דָא קַיין שׁוּם שׁוּל דָא, דִי נֶענְסְטָע בֵּית הַמִּדְרָשׁ אִיז בְּעֶרֶךְ דְרַייסִיג צוּ פֶּערְצִיג קִילָאמֶעטֶער וַויֵיט פּוּן דָא." פַאר דִי תַּלְמִידִים אִיז דָאס גֶעווֶען אַ גְרוֹיסָע וואוּנְדֶער, זֵיי הָאבְּן אִים גֶעפְּרֶעגְט פַארְווָואוּנְדֶערְטערְהַייט: "וויִ אִיז דָאס שַׁיָיךְ אַז אִיד זָאל וואוֹינֶען אִין אַ דָארְף אָן אַ בֵּית הַמִּדְרָשׁ, נִישְׁט עֶנְטֶפֶּערְן אַ קַדִּישׁ, קִדּוּשָׁה אוּן בָּרְכוּ, אַ גַאנְצֶע יָאר?!"

נָאכְן בַּאזוּךְ זָענֶען דִי תַּלְמִידִים וַוייטֶער גֶעפָארְן אִין וָועג, אוֹיפְן וָועג אַהֵיים אִיז אוֹיסְגֶעקוּמֶען אַז זֵיי זָענֶען דוּרְךְ גֶעפָארְן דִי הוֹיז פּוּן דָעם דָארְפְס אִיד, אוּן וואוּנְדֶערְט אִיבֶּער וואוּנְדֶערְ, זֵיי זָענֶען וִוי דָער אִיד הָאט צַאמְגֶעפַאקְט זַיין גַאנְצֶן הוֹיז, אַלֶע פֶּעקְלֶעךְ זָענֶען שׁוֹין אוֹיף זַיין וָאגֶן, גֶרֶייט זִיךְ אַרַיבֶּער צוּ צִיֶען זַיין דִירָה צוּ אַן אַנְדֶערְע אָרְט כְּדֵי צוּ וואוֹינֶען אִין אַ גְרוֹיסָע שְׁטָאט וואוּ עֶס אִיז דָא אַ בֵּית הַמִּדְרָשׁ...

דֶעמְאלְט הָאבְּן אַלֶע הַיילִיגֶע תַּלְמִידִים פַארְשְׁטַאנֶען דִי סִיבָּה פּוּן דִי שְׁלִיחוּת פּוּן זַיֵיעֶר הַיילִיגֶן רַבִּי'ן פַארְוָואס עֶר הָאט זֵיי גֶעשִׁיקְט דֶעם וָועג, וַויֵיל מִיט אַיין דִיבּוּר וָואס מָען הָאט גֶערֶעדְט צוּ דֶעם אִיד הָאט מָען אוֹיפְגֶעטוּן אַ גֶעוואלְדִיגֶע גְרוֹיסָע זַאךְ, אוּן פּוּן דָארְט זָענֶען זֵיי צוּריק גֶעפָארְן צוּם שְׁטָאט מֶעזְרִיטְשׁ.

הָאט דָער בַּעַל הַתַּנָּיא אוֹיסְגֶעפִּירְט: "פַארְוָואס הָאבְּן מִיר גֶעטוּן דֶעם שְׁלִיחוּת, דָאס אִיז וַויֵיל מִיר הָאבְּן קֵיינְמָאל נִישְׁט גֶעפֶּרעגְט קַיין שְׁאֵלוֹת, וָואס אונְזֶער רֶבִּי הָאט גֶעהַייסְן טוּן הָאט מָען גֶעטוּן, אוּן דָא בִּין אִיךְ נִישְׁט זוֹכֶה אַז מַיין אַייניקל זָאל מִיר פָאלְגֶן."

הָאט מוֹהַרָא"ש אוֹיסְגֶעפִּירְט: פּוּן דָא זָעט מָען אַז מָען דַארְף זִיךְ מְחַזֵק זַיין מִיט אֱמוּנַת חֲכָמִים זִיךְ צוּ צוּהֶערְן צוּם קוֹל פּוּנֶעם צַדִּיק אוּן פָאלְגֶן אַלֶעס וָואס עֶר זָאגְט.

(שיחות מוהרא"ש חלק י"א, ערך אמונת חכמים)

דעם הייליגן רבינ'ס לעבנסגעשיכטע

פ"ח

פָּארְזָעצונְג פּון פְּרִיעֶר:

רָבִּי נָתָן מִיט זַיינֶע חֲבֵרִים פָּארְן קַיין שְׁטָאט בְּרֶסְלֶב צוּם הַיילִיגֶן רָבִּי'ן.

אינְ'ם שְׁמוּעֶס הָאט דָּער רֶבִּי זֵיי דָּערְצַיילְט דְּרַיי מַעֲשִׂיּוֹת:

דִּי עֶרְשְׁטֶע מַעֲשֶׂה פּוּן הַרה"ק רָבִּי מָרְדְּכַי פּוּן נָעשְׁכִיז זִי"ע, אַז אֵיינְמָאל אִיז גֶעקוּמֶען צוּ אִים אֵיינֶער פּוּן זַיינֶע מֶעְנְטְשֶׁן אוּן זִיךְ אָפְגֶעֶרְעדְט אַז עֶר מוּטְשֶׁעט זִיךְ זַיירֶער מִיט פַּרְנָסָה, עֶר הָאט נִישְׁט צוּ צָאלְן דִּירָה גֶעלְט, אוּן אַזוֹי וַוייטֶער. הָאט אִים דָּער צַדִּיק גֶעזָאגְט, "אִיךְ וִויל אַז דִּי נַאנְצֶע הוֹיז וואוּ דוּ וואוֹינְסְט יֶעצְט, זָאל בַּאלַאנְגֶען פַּאר דִּיר אַלֵיין!"

דָּאס הוֹיז אִיז גֶעווֶען אַ גְרוֹיסָע הוֹיז מִיט אַסָאךְ דִּירוֹת אוּן אַסָאךְ שְׁכֵנִים, אוּן אוֹיךְ אַ דִּירָה צוּ פַּארְדִינְגֶען, אוּן דָּער מֶעְנְטְשׁ הָאט זִיךְ זַיירֶער גֶעווואוּנְדֶערְט צוּ הֶערְן וָואס דָּער צַדִּיק זָאגְט אִים, וִוי אַזוֹי וֶועט עֶר קֶענֶען אָפְקוֹיפְן דָּאס נַאנְצֶע הוֹיז?! עֶר הָאט דָּאךְ זִיךְ יֶעצְט אָפְגֶעֶרְעדְט אַז עֶר הָאט נִישְׁט קַיין פַּרְנָסָה בִּכְלָל, עֶר קֶען אֲפִילוּ נִישְׁט צָאלְן זַיין בִּיסְל דִּירָה גֶעלְט.

עֶר הָאט אָבֶּער גֶעהַאט אַ שְׁטַארְקֶע אֱמוּנַת חֲכָמִים אִין וָואס זַיין רֶבִּי הָאט אִים גֶעזָאגְט, עֶר הָאט זִיךְ גְלַייךְ גֶעזָאגְט פּוּן זַיין רֶבִּי'ן אוּן אִיז אַהֵיימְגֶעפָּארְן מִיט פִּיל הָאפְּענוּנְג, אַז סְ'וֶועט זִיכֶער מְקוּיָם וֶועְרְן זַיין רֶבִּינ'ס רַייד.

נָאךְ עֶטְלִיכֶע טָעג אִיז דָּער בַּעַל הַבַּיִת פּוּן דָּעם הוֹיז נִפְטָר גֶעוָואוֹרְן, אוּן סְ'אִיז הָאט אוֹיסְגֶעבְּרָאכְן אַ גְרוֹיסָע מַחְלוֹקֶת צְווישְׁן דִּי יוֹרְשִׁים, זֵיי הָאבְּן זִיךְ נִישְׁט גֶעקֶענְט פַּארְגְלַייכְן וִוי אַזוֹי צוּ צָעטֵיילְן דִּי יְרוּשָׁה. אִינְצְווישְׁן אִיז אַוֶועקְגֶעגַאנְגֶען דִּי הַצָּלָחָה פּוּן דָּעם הוֹיז, וַויֵיל אַסָאךְ מֶעְנְטְשְׁן זָענֶען דָּארְט גֶעשְׁטָארְבְּן, אוּן וָוער סְ'הָאט גֶעקוֹיפְט דָּעם הוֹיז אִיז גֶעשְׁטָארְבְּן, אוּן אַזוֹי אִיז אַרוֹיס אַ שְׁלֶעכְטֶע נָאמֶען אוֹיף דָּעם הוֹיז אַז סְ'הָאט זִיךְ דָּארְט אַרַיינְגֶעגַאנְגֶען אַזָא שְׁכֵנִים דִּי נִישְׁט גוּטָע, דִּי שְׁכֵנִים הָאבְּן אָנְגֶעהוֹיבְּן צוּבְּיסְלֶעךְ זִיךְ אַרוֹיסְצוּצִיעֶן פּוּנְעם הוֹיז, בִּיז סְ'אִיז גֶעבְּלִיבְּן אִינְגַאנְצְן לַיידִיג.

מְ'הָאט אַרוֹיסְגֶעשְׁטֶעלְט דָּאס הוֹיז צוּם פַּארְקוֹיפְן, קַיינֶער הָאט עֶס אָבֶּער נִישְׁט גֶעוואוֹלְט אָפְקוֹיפְן צוּבְּיסְלֶעךְ אָנְגֶעהוֹיבְּן אַרַאפְּצוּגִיין מֶער אוּן מֶער, בִּיז מְ'הָאט עֶס גֶעקֶענְט קוֹיפְן פַּאר מַמָּשׁ גָאר נִישְׁט.

דֶעמָאלְט הָאט דָּער אִיד זִיךְ דֶערמַאנְט פּוּן דִּי וֶועְרְטֶער פּוּן זַיין רֶבִּי'ן, הרה"ק רָבִּי מָרְדְּכַי פּוּן נָעשְׁכִיז זִי"ע, וָואס הָאט אִים גֶעזָאגְט, "אִיךְ וִויל אַז דִּי נַאנְצֶע הוֹיז וואוּ דוּ וואוֹינְסְט יֶעצְט, זָאל בַּאלַאנְגֶען פַּאר דִּיר אַלֵיין!", אִיז עֶר גֶעגַאנְגֶען אוּן אָפְגֶעקוֹיפְט דָּאס הוֹיז פַּאר גָאר בִּילִיג, אוּן דֶעמָאלְט הָאט אָנְגֶעהוֹיבְּן צוּרִיק צוּ קוּמֶען דִּי הַצָּלָחָה צוּם הוֹיז, מֶעְנְטְשֶׁן הָאבְּן אָנְגֶעהוֹיבְּן קוּמֶען דָּארְט, אוּן עֶר אִיז גֶעוָואוֹרְן אַ גְרוֹיסָער עוֹשֶׁר.

עֶר אִיז גֶעפָּארְן צוּ זַיין רֶבִּי'ן צוּ דֶערְצַיילְן דִּי גַאנְצֶע מַעֲשֶׂה וִוי אַזוֹי דָּער אֵייבֶּערְשְׁטֶער הָאט אִים גֶעהָאלְפְן אוּן עֶר אִיז גֶעוָואוֹרְן אַן עוֹשֶׁר. דֶערְנָאךְ הָאט עֶר גֶעוָואלְט אַהֵיימְפָּארְן, אוּן אִיז גֶעגַאנְגֶען גֶעזֶעגְענֶען פּוּן זַיין רֶבִּי'ן, עֶר הָאט אָבֶּער גֶעזָאגְט אַז דָּער רֶבִּי גֶעזָאגְט זִיךְ נִישְׁט מִיט אִים וִוי גֶעוָוענְלִיךְ, עֶר הָאט סַארְשְׁטַאנֶען פּוּן דִּי תְּנוּעוֹת פּוּן זַיין רֶבִּי'ן אַז סְ'שְׁמֶעקְט אִים נִישְׁט עֶר זָאל אַהֵיימְפָּארְן, הָאט עֶר מוֹדֶה גֶעהַאט אַהֵיימְצוּפָּארְן, אוּן עֶר אִיז דָּארְט גֶעבְּלִיבְּן.

וואס הָאט זִיךְ וִוייטֶער אָפְגֶעשְׁפִּילְט לַיינְט קוּמְעְנְדִינְג וואך אי"ה

הפצה ענין

בְּרִיוֹ פּוּנעם ראֹשׁ יְשִׁיבָה

בעזרת ה' יתברך, יום ג' פרשת דברים, ה' מנחם-אב, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

איך וויל דיר מזרז זיין דו זאלסט ענדיגן דעם "לוח ברסלב" לשנת תשע"ט הבא עלינו לטובה.

די מפיצים זאגן אז פון חמשה עשר באב הייבן מענטשן אן בעטן דעם לוח פארן קומענדיגן יאר; א לוח נעמט יעדער איינער. דעריבער בעט איך דיר דו זאלסט מיר שיקן דעם לוח איך זאל דאס קענען מגיה זיין אז מען זאל דאס קענען דרוקן די וואך אין ישיבה.

שטארק דיך און גיי אן מיט דיין הייליגע ארבעט פון אויסשטעלן די ספרים עס זאל זיין גרייט צו דרוקן, עס איז נישט דא קיין גרעסערע זאך ביים אייבערשטן וויי עוסק זיין מקרב צו זיין אידישע קינדער זיי זאלן צוריק קומען צו האבן אמונה.

מוהרא"ש האט דערציילט, וועז דער הייליגער צדיק ר' יצחק מדראביטש זכותו יגן עלינו איז נפטר געווען איז אים רש"י הקדוש אנקעגן געקומען אויבן אין הימל און אים געפרעגט: "וואספארא גוטע מעשים טוט אייערע זון ר' מיכעלע זלאטשובער, אז אויבן אין הימל מאכט מען אזא רעש פון אים?" האט דער טאטע ר' יצחק מדראביטש געענפערט: "ער לייגט אריין כוחות אין דאוועגען וכו'", האט אים רש"י הקדוש געזאגט: "פאר דעם אליינס וואלט מען נישט געמאכט אזא רעש דא אין הימל פון אים; אסאך צדיקים לייגן אריין כוחות אינעם דאוועגען און מען מאכט נישט אזא גרויסע עסק פון זיי", האט דער טאטע ר' יצחק מדראביטש געזאגט: "ער לערנט זייער פלייסיג", האט אים רש"י הקדוש געענפערט: "דאס קען אויך נישט זיין די סיבה, וויל אסאך צדיקים לערנען פלייסיג די הייליגע תורה, און פאר דעם אליינס רעש'ט זיך נאך נישט", האט ער געזאגט: "צוליב זיין חסד און צדקה וכו'", האט רש"י נאך אלץ נישט מסכים געווען, ביז ר' יצחק מדראביטש האט אים געזאגט: "אפשר וויל ער ברענגט צוריק מענטשן צום אייבערשטן? ער איז עוסק אין דעם זייער שטארק", האט רש"י הקדוש געזאגט: "היינו דאהני ליה, יעצט פארשטיי איך שוין פארוואס עס רעש'ט זיך פון אים".

איך וואלט צו באקומען די לוח וואס שנעלער.

יְשׁוּעוֹת אשר בנחל

מו"ה משה מאיראוויטש הי"ו פון קרית טאהש פארציילט פאר מו"ה לייבי ראטה הי"ו דער גבאי צדקה פונעם קרן הדפסה:

"מיין ברודער האט מיר פריער אנגערופן זאגענדיג אז ער איז אריינגעפאלן אין אן ערנסטער פראבלעם, ער האט צוגעלייגט געלט ביים קויפן אינשורענס צו אן עסטימענט פון א קאנטראקטאר, און די אינשורענס רופט אים אן אז זיי ווילן זיך פארבינדן מיט'ן קאנטראקטאר און ווערטפייען צי דער עסטימעיט שטימט, וויל ווי עס זעט זיי אויס שטימען נישט די נומערן מיט די מציאות. זיי זאגן מיר אז זיי ווילן מאכן א קאנפערענץ קאל צווישן דעם קאנטראקטאר'ס אינשורנעס און אים, און מיין ברודער זאגט מיר אז ער איז זייער דערשראקן, וויל אויף אזא זאך קען מען באקומען הארבע עונשים און קנסות, איך האב געטראכט צו מיר מיט וואס קען איך העלפן מיין ברודער? איך האב באשלאסן אז די בעסטע זאך וואס איך קען טון איז דיר רופן קויפן א זכות אינעם הייליגן ספר אשר בנחל וואס וועט זיכער מגין זיין אויף א באלדיגע ישועה. איך טאקע תיכף אריינגעווייערט דאס געלט, ווי דו ביסט עדות.

יעצט וועז מיר רעדן, איז בלויז איין שעה שפעטער, און איך האב יעצט אראפ געלייגט דעם טעלעפאן מיט מיין ברודער, ער זאגט מיר מיט איין שמחה, "וועסט נישט גלייבן וואס דא איז געשען, איך האב יעצט באקומען א קאל פון די אינשורענס פירמע, וואס האט מיר פארזיכערט אז אלעס איז הונדערט פראצענט אקעי, זיי האבן נארוואס איבערגעקוקט מיין פייל און געזען אז אלעס שטימט, דאס וואס זיי האבן פריער געהאט טענות איז פשוט געווען א טעות פון זייער סעקרעטאר וואס האט געשריבן אומריכטיגע אינפארמאציע. נישט נאר דאס, זיי האבן זיך העפליך "אפאלאדזשייזט פאר די אינקאווינענס", און מיט דעם האט זיך עס געענדיגט".

צו איבערלאזן אייער פערזענליכע ישועה פון אשר בנחל רופט: 347-578-4449

נייעס פון קרן הדפסה

קרן הדפסה גרייט זיך פאר אומאן ראש השנה

אין די יעצטיגע טעג גייט אן די ארבעט אינעם קרן הדפסה בנין אויף אוועך דרייוו, אלע פרינטינג מאשינען זענען איינגעשפאנט, ריזיגע פאלעטן פון פאפיר ווערן אויפגענומען, מען דרוקט צענדליגע טויזנטער קונטרסים, און די ריזיגע ווערהואז ווערט אנגהויפנעט הערליך מסודר מיט צענדליגע סארטן קונטרסים.

וואס גייט פאר? ווער האט דאס אלעס באשטעלט? איר פרעגט וואס איז געשען? אומאן איז געשען! מען גרייט זיך אויף אומאן ראש השנה, וואס איז פון די הייסטע צייטן פאר הפצה. עס קומען צו פארן קרוב צו הונדערט טויזענט אידן מארבע כנפות הארץ אויפן רוף פון הייליגן רבין וואס האט געבעטן מיט מער פון צוויי הונדערט יאר צוריק, און האט צוגעזאגט צו געבן א תיקון פאר אלע וואס קומען צו אים, צווישן זיי זענען דא זייער אסאך וואס כאטש זיי ווייסן קוים פון אידישקייט, נאכדעם וואס די עמלקים האבן זיי נעבעך אויסגעריסן דאס אידישקייט נאך די הקמת המדינה, אבער פילע זענען געבליבן מיט די פשוטע אמונה, בפרט די אידישע קינדער פון עדות המזרח, וואס זייער ריינע תמימות'דיגע אמונה פונק האבן די גרויסע רשעים נישט ב"ה נישט באוויזן אויסצולעשן.

אין גאנץ כלל ישראל איז דא א צמאון נאך די הייליגע רבינ'ס דיבורים, אבער די אלע אידן בפרט זענען נאך מער הונגעריג און דרושטריג נאכן דבר ה', זיי זוכן די מפיצים און כאפן וויפיל מען קען, און דאס איז מקרב טויזענטער און טויזענטער אידן צום אויבערשטן.

פאר ראש השנה וועלן אנשי שלומינו זיך איינפאקן א פעקל קונטרסים צו טראגן קיין אומאן, וואס וועט זיין די בעסטע שמירה אז די וועגן זאלן דורכגיין געשמאק און גרינג, און אין אומאן וועלן קומען די געטרייע מפיצים און שטיין ביי די פרשת דרכים ביים ציון און וואו נישט, און נישט קוקן אויף קיין רעגן, היץ אדער קעלט, און מפיץ זיין די הייליגע עצות פון הייליגן רבי'ן און דערמיט אויפלעבן נאך א איד און נאך א משפחה.

אני נהר המטהר

בילדער פון קרן הדפסה

צענדליגע טויזענטער קונטרסים אויף לשון קודש גרייט פאר אומן ראש השנה

תלמוד תורה היכל הקודש כתה ד' אויף א באזוך

די ספעציעלע מאשין ביים פאלדען די גליונות

אלו יעמדו על הברכה

די טייערע נדבנים וואס האבן נעמען א שיינעם חלק אין הפצת אור רבינו ז"ל די וואך

שמעון פארטיגאל
קרית ברסלב

אליעזר שטרויס
ווילאמסבורג

חיים דוד ראזענבערג
קרית ברסלב

ברוך מרדכי פעקעטע
מאנסי

יואל משה פליישמאן
קרית ברסלב

יעקב שאול פיש
בארא פארק

לייבי ליעבערמאן
טאמס ריוועד

שמואל וויס
בארא פארק

מאיר וויזעל
קרית ברסלב

איתמר טובי אינדיג
דזערזי סיטי

דוד יודא אייזלים
קרית ברסלב

בנציון יאקאבאוויטש
קרית יואל

היכל הלכה

איבערגעגעבן
דורך הגאון
הר"ר יונה
זינגער שליט"א
דומ"ץ קרית
ברסלב

הלכות הדלקת הנרות

ווי ערוועגנט פאריגע וואך אז מען צינדט צוויי אויל לעכט און די איבריגע מיט וואקס, מיט דעם וועלן מיר ווייטער ממשיך זיין מיטן אייבערשטנ'ס הילף.

כ"ז. מען זאל לייגן די צוויי אויל לעכט אין א באזונדערע לייכטער[41].

הקדמה צו די קומענדיגע הלכות: די שבת לעכט איז טאקע געמאכט הנאה צו האבן און וועגן דעם עסט מען ביי די לעכט, אבער היות די שבת לעכט איז א מצוה, איז דארף מען זיך פירן דערמיט מיט כבוד, דעריבער טרעפט מען אין די פוסקים פארשידענע הלכות ווי אזוי זיך אומצוגיין מיט די שבת לעכט.

כ"ח. מען מעג נישט אנצינדען א שוועבל פון די שבת לעכט, אפילו אויב מיט די שוועבל צינדט מען אן נאך שבת לעכט, אבער א לעכט אליינס[42]מעג מען יא אנצינדען[43] יום טוב לעכט מעג מען יא ניצן פאר אנדערע זאכן, ווי למשל אנצוצינדען די גרעז רענטש וכדומה, און עס איז כאילו מען האט זיך אויסגענומען.

א לעכט וואס מען צינדט אן פאר א יארצייט, אדער א נר נשמה, וואס עס איז דא וואס פירן זיך צו צינדען וועו מען זאגט יזכור[44]מעג מען אנצינדען פון דעם וואס מען וויל.

כ"ט. מען זאל זען צו האבן א באזונדערע לעכטל א צינדער וואס מיט דעם צינדט מען אן די שבת לעכט[45]. די לעכטל \ צינדער מעג מען יא אנצינדען פון די אנדערע שבת לעכט[46].

ל. מעיקר הדין מעג מען אווועקווארפן די איבערגעבליבענע וואקס[47] אבער מען פירט זיך אז מען ווארפט דאס אווועק בדרך כבוד {ווי למשל אין א נישט דורכזיכטיגע פלעסטיג בעג} אדער קען מען עס אריינלייגן אין א פייער של מצוה, ווי למשל ערב פסח אדער ל"ג בעומר.

ל"א. עס זענען דא וואס פירן זיך אז טאמער עס האט זיך אויסגעלאשן איינע פון די שבת לעכט, צינדט מען עס אן מוצאי שבת[48]?

ל"ב. די ערשטע וואך וואס א פרוי איז א יולדת צינדט די מאן[49]?

ל"ג. מען טאר נישט מאכן א לייכטער פון זיבן ראהרן, (פון זעקס אדער פון אכט מעג מען יא), ווייל מען טאר נישט נאכמאכן די כלים וואס זענען געווען אין בית המקדש[50]?

הערות

41) מקור מאמר מרדכי סק"ב פתח דבר. **עס איז דא א מחלוקת אין די פוסקים וועו מען איז מוסיף אויף א דבר מכיון, אויב עס נעמט אוועק פון די מכיון, ווי למשל דא אז די מחבר שרייבט סעיף א' מ'צינדט 2 לעכט נגד זכור ושמור און די מנהג איז אז מען צינדט מער, די שאלה איז צו ס'נעמט אוועק פון די מכיון, דער רמ"א סעיף א' שרייבט קלאר אז נישט, אבער די פוסקים פרעגן** (עי' בשו"ת אאז"ק חתם סופר או"ח סי' ע"ה, ואורחות חיים ספינקא, הג' חכמת שלמה, כאן בשו"ע ספר החיים, ספר פתח דביר ועוד) **געבויט אויף א תוס' מסכ' פסחים ד"ה ומר אז מען טאר נישט צולייגן, וועגן דעם חשש ברענגען די פוסקים מאמר מרדכי, ובפתח דביר כ', שפשרת המרדכי, נכונה וישרה לצאת ידי שתי סברות, זאל מען צינדען צוויי ליכט אין א באזונדערע לייכטער, און די איבריגע לעכט אין א אנדערע לייכטער.**

42) מסכת שבת (כב.) איתא מחלוקת בין רב לשמואל, איתמר, רב אמר אין מדליקין מנר לנר, ושמואל אמר מדליקין: לחד מד"א חוי טעם משום ביזוי מצוה, וכ' בגמרא דבנר מותר להדליק, דאין בכך משום ביזוי מצוה, משא"כ בקינסא אסור, מחלוקת הראשונים איך פסקינן, ר"ן ספר התרומה פוסקין כשמואל דמותר להדליק ע"י קיסם, ד' רמב"ן ורשב"א דאסור להדליק ע"י קיסם, הובא ב' דיעות אילו בשו"ע הל' חנוכה, סי' תרע"ד סעי' א', ד' האוסרים בפשיטות, ואח"ז מסיים המחב' ויש מתירין גם בזה {דהיינו להדליק} מנר לנר ע"י קיסם כיון שד' מחב' להחמיר כד' האוסרים, כן הוא הדין להלכה, ע"י ראבי"ה סי' קצ"ט דלמ"ד אין מדליקין מנר לנר, גם בנירות שבת הדין כן: זהו מקור לדין זה, ואיה"נ דמג"א כ' בסי' קנ"ד סקכ"א, דנר שבת אין בה קדושה, אבל פרמ"ג סי' תרע"ד א"א סק"א שואל ע"ז ונשאר בצ"ע על מג"א.

עי' באור הלכה ד"ה שתי: עיי"ש, סוף דבר מגיע, אז **מען מעג אנצינדען אלע שבת לעכט פון שבת'דיגע לעכט וואס ברענגען שוין, כאטשיג וואס נאר איינס אדער צוויי לעכט זענען מעיקר הדין, און די איבריגע לעכט איז נאר א מנהג, -** ועי' ברמ"א סי' תרע"ד דיש הסי', וז"ל ונהגו להחמיר בנירות חנוכה שלא להדליק אפי' מנר לנר דעיקר מצותו אינו אלא נר א' ובשאר אינו למצוה כ"כ ולכן אין להדליק מזה לזה - **אבער היות אלעס איז צו באלייכטן הייסט עס יא א חלק פון די מצוה,** וכעין מש"כ המג"א סקט"ו דכל מה דמתוסיף אורה יש בה שלום בית ושמחה יתירה להנאת אורה.

43) מ"ב סק"ד. שש"כ פמ"ד הע' ל"ה: ס' אבן ישראל (יו"ט דיני הדה"נ או' ט') מועדים וזמנים ח"ז סי' קט"ז בהגה' אות ב', שו"ת מגדנות אליהו ח"ג סי' ק"ה.

44) מ"ב סי' קנ"ד סקנ"ו. כ"כ בספ' חיים הנצחיים סי' י"ב אות ב', שהיא דוגמת הדלקת נר שב"ק ע"י הנשים לפי שלא היתה כבתה נרו של עולם לפיכך ניתן לה למצוה זו לתקן החטא, וכמו כן בזה לפי דרשת חז"ל לקרא, מפני הרעה נאסף הצדיק, שהצדיק נסתלק בעון הדור, נמצא אנחנו גרמנו הסתלקתו וכבירת נרו, ע"כ אנו מדליקין נר ביום זה, שעי"ז יתוקן מה שפגמנו בנרו עייי"ש.

45) ספר פענח רזא פרשת בשלח. הו"ד בעטרת זקנים, כאן בשו"ע: עי' בה"ג שו"ע הדרת קודש: לשונו: וטוב לאשה יראת הוי-ה שלא תדליק את הנירות ש"ש בקינסא רק יהיה לו נר של שעוה, מיוחד לה להדליק מדי שבת בשבתו, טעם: משום זה קלי ואנוהו, דרשינו חז"ל (שבת קל"ג:) באשיין דיך מיט מצוות מאך א שיינע סוכה, א שיינע לולב, א שיינע שופר, ספר תורה נאה, מען זאל עס שרייבן מיט שיינע טינט, און מיט א שיינע פעדער, זעמיר פון דעם אז אפילו נישט נאר די עצם מצוה דארף זיין שיין, נאר אפילו מיט וואס מען טוט די מצוה, דהיינו די פעדער מיט וואס מען שרייבט די ספר תורה זאל אויך זיין שיין, הוא הדין דא זאל מען האבן א שיינע צינדער.

46) כ"כ בס' נשמת שבת סי' שכ"ט ח"א.

47) עי' מחב' סי' כ"א לגבי הל' ציצית, הוי הדין ג"כ כש"כ, ועי' ברמ"א שם וז"ל: ויש מדקדקין לגנזן, והמחמיר ומדקדק תבוא עליו ברכה (מהרי"ל הל' ציצית).

48) דער מקור איז ספר תורת חיים סק"ד, זיי זענען חושש פאר א שלעכטע סימן ח"ו כעין וואס מען טרעפט אין די רמ"א סי תר"י וז"ל מי שכבה נרו ביו"כ יחזור וידליקנו במציו"כ, ואל יכבנו עוד, אלא יניחנו לדלוק עד גמירא, אבער שטייט קלאר בספר מור ואהלות (אהל ארץ נוד סי' קפ"ג אות ז' ד"ה ועל דבר) אז חס ושלום עס איז נישט קיין סימן רע, מילא דארט ווי מען פירט זיך נישט אנצוצינדען זאל מען נישט אנצינדען.

49) הובא במגן אברהם סק"ו. מקור הג' מנהגים סדר עש"ק או' כ"ו, מטה משה סי' תכ"ג, של"ה מסכ' שבת פ' נר מצוה ד"ה כשהאשה, **די פוסקים שרייבן נישט די טעם פארוואס דווקא דער מאן צינדט, מילא איז א ספק צו דער טעם איז ווייל אמאל האט א פרוי נאך לידה נישט געקענט אראפגיין פון בעט, וועגן דעם קומט אויס אז מען קען יא אראפגיין פון בעט זאל מען אליין צינדען, אדער איז דא עפעס א סיבה פארוואס דווקא דער מאן זאל צינדען, מילא אפילו היינטיגע צייטן זאל מען זיך ווייטער אזוי פירן, כמדומה אז היינט פירט מען זיך אויך אזוי, אז דער מאן צינדט די ערשטע וואך אויף יעדן פאל.**

50) שולחן ערוך יו"ד סי' קמ"א סעי' ח'. לשון המחבר לא יעשה בית תבנית היכל, שולחן תבנית שולחן, מנורה תבנית מנורה, אבל עושה של חמשה קנים או של ששה או שמונה, אבל של ז' לא יעשה, אפי' משאר מיני מתכות, ואפי' בלא גביעים וכפתורים ופרחים, ואפי' אינה גבוהה ח"י טפחים, עי' ש"ך סקל"ה.

געלויבט דעם אייבערשטן אז נאך אסאך תפילה פון גאר א לאנגע צייט, האב איך זוכה געווען אז דער ראש ישיבה שליט"א האט מיר געלאדענט פאר א סעודה, נאך א לענגערע צייט אפשניט פון א יאר אהאלב וואס איך האב נישט זוכה געווען דערצו.

אזוי ווי ביי מיר איז דאס א געוואלדיגע חשיבות, האב איך עס אראפגעשריבן כדי אז אנדערע זאלן אויך קענען הנאה האבן און זיך לערנען פון דעם.

אכטוג געבן אויף די קינדער

אויפן וועג אהיים פון בית המדרש האט דער ראש ישיבה געגריסט יעדן איינעם, מקטן ועד גדול, בחורים אינגעלייט און בעלי בתים, מיט א העפליכען 'גוט שבת', אויפן וועג האט דער ראש ישיבה אכטונג געגעבן אויף זיינע קינדער זיי זאלן נישט גיין אויף די ראוד וועג קארס פארן.

שולדיג דעם אייבערשטן

אויפן וועג איז געווען שרעקליך הייס, אינמיטן איז געקומען צו בלאזן א קילע ווינטל, האט זיך דער ראש ישיבה אנגערופן: "אהה שכח אייבערשטער," און דער ראש ישיבה האט דערביי פארציילט א מעשה פון די גמרא: עס איז געווען אן אמורא וואס האט געהייסן רבי שמעון בן חלפתא, ער איז געווען א פילער מענטש, אין ארץ ישראל ווי ער האט געוואוינט איז זומער שרעקליך הייס, איז ער ארויף אויף א בארג און ער האט געבעטן זיין טאכטער אז זי זאל שאקלען פאר אים א טעלער אים צו מאכן אביסל לופט, און ער האט איר צוגעזאגט אז ער געבט איר לכבוד דעם א פעקעלע שמעקעדיגע בשמים. אינמיטן איז געקומען צו בלאזן א געשמאקע ווינטל און ער האט זיך זייער מחי' געווען האט ער זיך אנגערופן "וויפיל פעקעלעך שמעקעדיגע בשמים בין איך שולדיג דעם אייבערשטן פאר די לופט וואס ער געבט מיר כסדר."

וויפיל פעקעלעך שמועסדיג בשמים בין איך שולדיג דעם אויבערשטן פאר די לופט וואס ער גיבט מיר כסדר.

דער ראש ישיבה האט עס אויבערגע'חזר'ט זייער אסאך מאל "וויפיל פעקעלעך בשמים בין איך שולדיג דעם אייבערשטן פאר די אלע לופט וואס ער גיבט מיר."

וועמען איז אנגעקומען צו די בנין ווי דער ראש ישיבה וואוינט, האט זיך דער ראש ישיבה אנגערופן: "זיבן שטאק דאס איז אנטקעגן די ספירה פון מלכות, און מלכות דאס איז די אמונה."

נאכן גיין דעם גאנצן וועג האבן מיר אלע גוט געשוויצט האט דער ראש ישיבה זיך אנגערופן: "זאג שכח אייבערשטער אז דו ביסט א אידן, אז דו קענסט גיין טרעפ שבת. עס איז טאקע א לאנגער וועג אבער צום סוף קומט מען אן."

יעדע מאל דער ראש ישיבה האט זיך אפגעשטעלט ארויפן וועג ארויף כדי אנצוזאמלען נאך כח, האב איך באמערקט ווי דער ראש ישיבה'ס ליפן שעפשען תפילות.

גריסן פריילעך 'גוט שבת'

וועמען איז אנגעקומען אינדערהיים איז דער ראש ישיבה אריין מיט א געוואלדיגע שמחה אויסרופנדיג מיט פרייד "גוט שבת גוט שבת," וועמען דער ראש ישיבה האט באמערקט אז די משפחה איז אויפן פארטש איז דער ראש ישיבה ארויס צו זיי און באגריסט מיט א פריילעכן גוט שבת.

אויסלויבן די קינדער

דער ראש ישיבה האט זייער אויסגעלויבט זיינע קינדער פאר זיין ווייב, ווי שיין און הערליך זיי האבן געדאוועט, צוגעלייגענדיג: "דו וואלסט ווען געדארפט קומען אין שול צו זען ווי אזוי שיין זיי דאוועט, אלע קינדער האבן באקומען קענדיס ווייל זיי האבן זייער שיין געדאוועט."

עס איז געווען אסאך שפילצייג אויסגעגאסן אין שבת שטוב האט דער ראש ישיבה גענומען א בעזעם און אויפגעקערט די דיינוג רום, און דערנאך אנגעטון די סעודה בעקיטשע.

דער ראש ישיבה האט געמאכט קידוש און אויסגעטיילט קידוש וויין פאר זיין ווייב און קינדער און פאר די געסט.

דער ראש ישיבה האט געוואשן די קינדער צוויי מאל אויף יעדע הענט, און ערשט דערנאך די געסט, דער ראש ישיבה האט געווארט פאר המוציא אז די געסט זאלן אויך האבן לחם משנה.

דער ראש ישיבה האט געזאגט פאר זיינע קינדער זיי זאלן העלפן מאמי אריינברענגען די פיש.

לערנען עצתו אמונה

ביי די סעודה האט מען אביסל ארומגערעדט וועגן די ארטיקלען אין די קרית ברסלב בלעטל.

איך האב געפרעגט דעם ראש ישיבה צו עס איז אים אויסגעקומען צו ליינען די ארטיקל מיט הרה"ג ר משה גראס שליט"א, האט מיר דער ראש ישיבה צוריקגעפרעגט צו איך האב געליינט די וואך די 'עצתו אמונה', צוגעלייגענדיג: "נאר אויב דו ליינסט די בריוו פון עצתו אמונה קענסטו שרייבן אין אונזער בלעטל, איך וויל נישט זאלסט שרייבן זאכן וואס דו הערסט אויף פרעמדע האטליינס פון אלע סארט אינטערוויוס. אז דו לערנסט נישט קיין עצתו אמונה שרייב נישט פאר מיר."

דערנאך האט מען געזינגען זמירות, דער ראש ישיבה האט זיכער געמאכט אז די געסט זענען זאט, און זיך אויסגעדרוקט אז עטץ זאלטס נישט יעצט גיין זאגן אז ביי דער ראש ישיבה'ס הויז איז נישט דא וואס צו עסן.

אזוי ווי איך האב עס נישט אפגעשריבן תיכף ומיד נאר א קליין חלק זאל מען מיר ביטע מוחל זיין, איך האף אז פון די קליין ביסל וועט מען זיך קענען אסאך ארויסלערנען.

א פריילעכן שבת.

בס״ד

עוזר!

בשורה טובה!

צוליב די גרויסע נאכפראגע פון די חשובי׳ע מפיצים און אנשי שלומינו שיחיו איבער דעם ספר עצתו אמונה חלק א׳ וואס איז שוין נישטא צו באקומען פאר א ווייַלע, דעריבער טוט מכון עצתו אמונה אריינשפרינגען אין די ארבעט דאס איבערצודרוקן מיטן אייבערשטנ׳ס הילף, צו אלעמענ׳ס צופרידנהייט.

דאס איז אין צוגאב צו די ארבעט וואס די מכון לייגט אריין אויף ארויסצוגעבן נייע ספרים און פרישע פראיעקטן בעז״ה.

מיר ברענגען דא דעם בריוו וואס דער ראש ישיבה האט געשריבן פארן מכון ביים דרוקן די ערשטע חלק עצתו אמונה צום ערשטן מאל:

בעזרת ה׳ יתברך - יום ב׳ לסדר כי תבוא לאומאן, ט״ז אלול, שנת תשע״ט לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ... נרו יאיר.

איך פרייַ זיך זייער צו הערן די גוטע בשורה אז עס איז יעצט ארויס פון דרוק די ערשטע חלק פון ספר ״עצתו אמונה״, שאלות ותשובות וואס דער אייבערשטער האט מיר מזכה געווען צו ענטפערן פאר בחורים און מיידלעך, דיי מחזק זיין דיי זאלן נישט זיין בייַ זיך געפאלן און אריפגעבן, נאר דיי זאלן זיך צודיק קערן צום אייבערשטן.

באמת האב איך נארנישט מחדש געווען, איך האב נאר געטמען די וועדטעד וואס מוהרא״ש האט מיט אונז געלערנט, עצות און חיזוק פון הייליגן רבי׳ן און דאס אראפגעשריבן אויף א שפראך וואס די היינטיגע דור פארשטייט, אבער אלעס וואס שטייט אין די בריוו איז פון מוהרא״ש; עצות און הדרכה פון הייליגן רבי׳ן.

שטארק זיך וווייטער מיט די הייליגע ארבעט, וווייטער אנגרייַטן און מגיה זיין די בריוו פון עצתו אמונה און דאס דרוקן **און נאכאמאל דרוקן. וואויל איז פאר אלע וואס העלפן דרוקן די ספרים וואס איז מחזק אידישע קינדער, דער וועט זוכה זיין צו די הבטחה וואס מוהרא״ש האט מבטיח געווען פאר וועד עס וועט דרוקן דעם ספר אשר בנחל, אז מען וועט זען גרויסע ישועות.**

א כתיבה וחתימה טובה.

האנדלט אייך יעצט איין א זכות אינעם ספר

דורך רופן מוה״ר **ישעי׳ איידלים** הי״ו
אויף: **347.831.1391**

אדער רופן מוה״ר **שמואל אייכנשטיין** הי״ו
אויף: **917.589.3382**

פאר מער אינפארמאציע
שיקט אן אימעיל צו:
maebreslev@gmail.com

גלייכצייטיג ווילן מיר מעלדן אז די זעלטענע זכות מהדורה איז נאך דא צו באקומען.

ירושלימ'ער לאקשן קוגל

ערצייגט דורך
מ. ה. מינצבערג

פראדוקטן:

- 1 1/2 גלעזער צוקער
- 1/2 גלאז אויל
- 400 גרם לאקשן פאר א קוגל (דיקע לאקשן)
- 6 גלעזער וואסער
- 3 אייער
- 3 לעפלעך זאלץ
- 1 1/2 לעפלעך שווארצע פעפער
- 1/2 גלאז צוקער

אנווייזונגען:

1. אריינלייגן אין א טרוקענע טאפ די צוקער מיט די אויל, עס לייגן אויף א מיטלמעסיגע פלאם. נישט אריינלייגן א לעפל, נאר אנכאפן די טאפ און עס שאקלען, און אזוי עס מישן פון מאל צו מאל ביז עס ווערט העל ברוין, דאן פארלעשן די פלאם, און עס לאזן ווערן א טונקל ברוין.
2. אריינלייגן די לאקשן.
3. אריינגיסן די גאנצע וואסער אויף איין מאל, מיט די זאלץ, צוקער, און פעפער. אויפקאכן ביז די לאקשן ווערט גרייט. פארלעשן, און לאזן אפקילן אביסל.
4. צולייגן די אייער אויף איין מאל און גלייך אויסמישן.
5. אריינגיסן אין 2 אינגליש בעקעלעך, באקן אויפגעדעקט אויף 180 מעלות ביז עס ווערט א שיינע טונקל ברוינע קאליר.

שיינע מענטשן

ש.ל. פלישמאן

פרנסה | שידוכים | ביזנעס

אלעס איז אייבערשטער

מאן/ווייב | שבנים | הויז

זי הערן די
שיינע שיעור
רופ
212-444-9169
1-2-170
(א"י 079-70-
69-400)

ס'איז נישט וויכטיג וואס מען טוט, נאר ווי מען טוט עס! ווייל עס איז נאר דאס וואס מיר טוען, מען קען אים נישט צוגעבן נישט אפילו אן אות! פארוואס, כבוד, וואס וועט ווערן? ווען דער רמז ישיבה הבוט צעפינט מיט די שירה "איך בין צפרדיעס, איך דארף צפרדיעס, איך הבוב צפרדיעס נאר דיר בשעפער אליין..."

עס איז נישטא וואס זאל פון וועלן... פרשביר אים עפעס צוצוגעבן, צום אייבערשטן ס'יין צוצקלעפטע... וועלן מ אויך נאר זי דאס שטרעבט,

אויסער דאס אייבערשטן דארף מר צפרדיעס! נישט ס'יין פרייַנד/קרוב מאכט אים צופיעס, מר שפירט דאך וי אין אזן! קעמפט פון אים קיין נאך פארוואס,

אלייבן זאל פינף ס'יין אויבן אויצוגעבן צוט!

"איך צאל נאר דיר דארפן זאל נאר דיר ווילן!" איך וויל מ אויך אין מיין צוזאץ וועלן זאל פונקט אופילו. צוצ: "בשעפער"... די איין וואורט אופילו די בעסטע פסיכולאגישע סיבה,

וועלט שפירן דאס אייבערשטנ'ס עקזיסטענץ "בשעפער, עס בשדערט מיך דאס זאל יעמ" שאפט מיטן אייבערשטן וי מ פריינט: אפן דיין מויל שוין יעדע היינט,

הייב זאל מיטן אייבערשטן Socializen... דער היילינגער רבי טוט אונט מ וועג וייזן, יעמט קוועלן פון זאמוהב שוויאזן? וויאזוי קען מען זי דאס צוקומען,

מיטן אייבערשטן ער פינט עס מיינט נישט אים'ן... אופילו מען וועט אים בשווישן זאן בארשעמען, פון דאס פון יעמעס, כאפן התפעלות? דער אייבערשטער איז דאס זאן ער איז אלעס

מחשבה

ש. טראכטער

א געלונגענע פארפאל

איך האב זיך אנידערגעזעצט אויפ'ן סאפע מוטלאז. וואס גייט פאר מיט מיר? איך מיין אז בין נישט פעיאג צו פירן א שטוב. יעדע נארמאלע פרוי קען פירן א געהעריגע ווירטשאפט. יעדער קאכט א ווארימע נאכטמאל פאר די קינדער, אלע וואשן און לייגן שיין אוועק די וועש. וועלכע נארמאלע מאמע שיקט אפ די קינדער אין חדר אן אריינענעמען א ביסן אין מויל און מיט אן אנגעצויגענע געמיט? יעדע סטאבילע שטוב האט א מאמע וואס רוימט צוזאם די הויז און וואלט אז די קינדער זאלן אהיימקומען.

איך מיין אז איך טאר נישט האדעווען קינדער. קיין איין געזונטע שטוב האט נישט א מאמע וואס זיצט מוטלאז אויפ'ן סאפע און טוט ג-א-ר-נ-י-ש-ט. דאס הייסט נישט א מאמע.

די הויז פליעט, די בעטן זענען אומגעמאכט. די וועש וואלט אז איינער זאל רחמנות האבן אויף זיי. און איך זיץ אינדערמיט, פארלוירן און צובראכן, בשעת טרערן רינען פון מיינע אויגן. "דו ביסט א דורכפאל."

גראדע האב איך יא געקלערט צו מאכן נאכטמאל, אבער נאך איידער איך האב אנגעהויבן האב איך אויפגעגעבן. איך האב נאר געדינסט אביסל צוויבל און עס האט זיך פיין צוגעברענט, נאך א ראי' אז איך טויג נישט.

איך האב אלעמאל געוואוסט אז איך טויג נישט. נאך וועו איך בין געווען א יונג קינד פון צוועלף יאר האב איך זיך שוין אפגעסטעמפלט אלץ "אומגעלונגען."

דאס איז געווען איינמאל וועו איך האב צום ערשטן מאל באשלאסן צו באקן. איך האב פארזיכטיג איבערגעקוקט די צוגעהערן, אויסגעשפרייט אלעס שיין און מסודר אויף א פלעסטיק און אנגעהויבן מאכן די פיינע קוכן.

אינמיטן בין איך אנגעקומען צו א קאמפלאצירטע אנווייזונג.

"לייג אריין א האלבע גל. וואסער."

איך טראכט צו זיך, "א האלבע גאלאן וואסער?"

איך מאך א שנעלע חשבון אין מיין יונגע מח. איך דערמאן זיך די ניגון וואס מיין מאטאמאטיק לערערין האט אונז אויסגעלערנט אין דריטע קלאס.

"2 גלעזלעך איז איין פיינט. 2 פיינטס איז איין קוואַרט. 4 גלעזלעך איז איין קוואַרט און פיר קוואַרטס איז א גאלאן. לאמיר עס שנעל רעכענען. אויב פיר גלעגלעך איז איין קוואַרט דאן איז פיר קוואַרטס (א גאלאן) 16 גלעזלעך.

פיין, איז אויב איך דארף א האלבע גאלאן וואסער, מיינט דאס אז איך דארף אריינגיסן אכט גלעזלעך וואסער.

איך גיס נאך יעצט - און די רוכן באקט זיך נאך יעצט... איך פארשטייט אז די קוכן איז נישט ארויס ספעציעל געלונגען (מילד געראדט).

און איך דערמאן זיך אצינד אין די מעשה און טראכט מיט ביטערניש, "וועלכע נארמאלע מענטש פארשטייט נישט אז ½ גל. מיינט א האלבע גלאז און נישט א האלבע גאלאן? נאר אזעלכע אומגעלונגענע מענטשן ווי מיר.

איך האב שוין דאן, ביי די צוועלף יאר געוואוסט אז איך טויג נישט און איך האב זיך נישט געגארט.

"ניין," באשטעטיג איך צו מיר און צו מיין אויפגעווארפענע שטוב, "איך בין נישט פעאיג צו פירן א שטוב."

• • • •

איך האב זיך אנידערגעזעצט אויפ'ן סאפע, ערשעפט אבער פריילך.

עס איז ברוך השם געווען אן אנגעפולטע טאג. איך האב אסאך אנגעיאגט. געלויבט דעם אייבערשטן, איך האב זיך אויפגעווועקט פרי און אויך דערפרישט (עקסטערע חסד ה'). די בעיבי איז אדורכגעשלאפן ברוך השם.

איך האב אנגעיאגט ארויפצושטעלן א טאפ זופ איידער די קינדער זענען אויפגעשטאנען, ווי אויך האב איך אפילו געקענט אריינווארפן א קוגל אין אויוון.

איך האב ברוך השם געקענט דאוונען רואיג און אריינכאפן א געשמאקע התבודדות. אה, ווי געשמאק זיך אויסצוגיסן צו אונזער געטרייע טאטע. דאס איז דאך די בעסטע געפיל אויף די וועלט.

און יא, אפילו אביסל וועש האב איך אנגעיאגט צו וואשן.

די קינדער זענען ברוך השם געגאנגן רואיג און פרייליך אין סקול און אין חדר נאך א געשמאקע פרישע גריז.

אצינד איז 12:00. די הויז איז צוזאמגענומען. א פרישע געזונד פון היימישע זופ פארשפרייט זיך אין שטוב אויסגעמישט מיט די פרישע ריח פון אויסגעוואשענע בעט געוואנט.

"איך גיי אריבער באזוכן באבי." האב איך ספאנטאן באשלאסן.

איך האב ארויסגעצויגן אפאר פרישע קיכעלעך פון פריזער און עס מיטגענומען צו מכבד זיין מיין באבע.

מיין באבע האט זיך זייער דערפריידט מיר צו זען. זי האט זיך געשפילט מיט מיין בעיבי און מיר האבן אנגענעם פארברענגט. איך האב מכבד געווען מיין באבע צו פארזוכן מיינע קיכעלעך.

זי איז קענטליך געווען באאיינדרוקט. "ביסט א פיינע בעל הבית'טע." האט זי מיר קאמפלאמענטירט.

איך האב געשמייכלט. "ווייסט באבי," האב איך מיטגעטיילט מיט איר, "איך האב נישט אלעמאל אזוי געקלערט. אמאל האב איך געקלערט אז איך וועל קיינמאל נישט קענען באקן."

איך האב איר דאן דערציילט פון מיין דורכפאל אלץ צוועלף יעריג מיידל, וועו איך האב אריינגעגאסן א האלבע גאלאן, אנשטאט א האלבע גלאז.

מיר האבן ביידע געלאכט און מיין באבע האט מיר מיטגעטיילט אירע דורכפעלער דורכאויס די יארן. "די וועלט זאגט דאך," האט מיין באבע געזאגט, "יעדע סוקסעס הייבט זיך אן מיט א דורכפאל..."

• • • •

און יעצט זיץ איך אויפ'ן סאפע און איך ווארט אויף מיינע קינדער. א בליץ לויפט מיר אריבער אין מח. "איז דאס די זעלבע פרוי וואס איז געזעצן דא באותו מקום - אויפ'ן זעלבן פלאץ נעכטן און אזוי געקרעכצט? בין איך די אידענע וואס האט בלויז נעכטן פראקלאמירט הויער אז זי קען נישט פירן א ווירטשאפט?"

וויאזוי איז דאס מעגליך? פלוצלינג הער איך א דיקע קאנטראלירנדע קול אין מח (איך מיין איך דערקען עס שוין אלץ דער יצר הרע.)

"נו אוודאי, דאס הייסט ביי פאלער דיסארדער. אין קורצן ב'י. פ'י. ד'י."

'אה,' דעמאן איך זיך, 'דאס איז דאך אן ארטיקל וואס איך האב לעצטנס געליינט. יא דאס איז א שרעקליכע גייסטישע מחלה. דאס זענען מענטשן מיט שרעקליכע אומסטאבילע גוסטעס. איין טאג זייער פרייליך און אויפגעלייגט און איין טאג דערביטערט און מרה שחורה.'

יא, דאס איז עס. איך האב זיך דיאגנאזירט. איך לייד פון א גייסטישע מחלה. מיין גאנצע גוטע טאג מיט אירע ערפאלגרייכע הצלחות האבן אנגעהויבן אויסוועפן וויי א זייפן בלאז. איך בין נישט געזונט. א רחמנות אויף מיין מאן און קינדער, און א רחמנות אויף מיר זעלבסט.

מיין מח לויפט שנעל (און דער יצר שטייט אין זייט און לאכט. ער איז מצליח מיר אראפצווארפן אין עצבות. עס געלונגט אים אט אט...)

יא, איך דערמאן זיך טאקע, צומאל בין איך אזוי געפילש און פרייליך צו די קינדער, און אמאל שפיר איך אנגעצויגן און נערווועז. און פון שלום בית, שוין איך וויל נישט רעדן. צומאל וואלט איך אים אפ מיט א פרישע פארציע עסן און צומאל מיט א פארציע... שוין בעסער לאזן אומגעשריבן.

דאס איז עס. "צירל, דו ביסט נישט אקעי. דו דארפסט א דאקטער. א גייסטישע דאקטער." זאגט מיר יענע זעלבע דיקע קול.

איך וויל שין אט אט אריינפאלן אין די (אום)באקוועמע דעפרעסיע, אבער אט הער איך עפעס א דינע שטילע קול אין מח, עפעס א קול דממה דקה, ער האט אויך עפעס צו זאגן. ער געדענקט אויך עפעס. נישט אן ארטיקל, אבער א שיעור וואס איך האב לעצטנס געהערט.

דער דינער קול, וויל מיר עפעס זאגן. איך נייג צו אן אויער. ער זאגט מיר אז דאס הייסט נישט אומגעזונט. דאס הייסט "לעבן." אזוי גייט דאס לעבן. איין טאג ארויף און איין טאג אראפ. ער זאגט מיר אז דאס גייט יעדער אריבער. דאס הייסט "ירידות און עליות." ארויף און אראפ. ער זאגט מיר אז דער עיקר איז ווי דער רבי זאגט "דערהאלטן זיך."

אויך דערמאנט ער מיר א סיפור וואס איך האב געהערט פון דער ראש ישיבה שליט"א:

דער הייליגער בעל שם טוב זי"ע האט אמאל געזאגט פאר זיינע תלמידים, אז עס איז נישטא אזא זאך ווי שלעכט. אלעס איז נאר אין מח. "גלות און גאולה איז אין די מח פון מענטש."

די תלמידים האבן דאס נישט געקענט פארשטיין. וויאזוי איז דאס מעגליך? עס איז דאך א מציאות, גוט אדער נישט גוט (אין אונזערע פליישיגע אויגן).

האט זיי דער צדיק געהייסן ארויסגיין אין גאס און כאפן א שמועס מיט חייקל וואסער טרעגער.

די חסידים זענען ארויס און פארפירט א שמועס מיט חייקל. "זאג נאר חייקל, ווי גייט עס?"

חייקל האט אנגעהויבן זינגען א מגילת איכה - א קלאג ליד ווי ביטער און שווער דאס לעבן איז. ער האט אויסגעגאסן זיין ביטער הארץ אויף זיין גורל אז ער דארף שלעפן שווערע עמפערס וואסער וואס מאכן אים שוואך און אלט, בשעת געצל דער גביר קען זיצן אין זיין פאלאץ מיט משרתים ביי די זייט. איי ווי שווער, אוי ווי

ביטער.

עס גייט אריבער א טאג און דער הייליגער בעל שם טוב זאגט פאר זיינע תלמידים, "גייט ווידער צו חייקל וואסער טרעגער און כאפט א שמועס מיט אים."

די תלמידים טוען וואס זייער רבי האט זיי באפוילן און שטעלן ווידער אפ דעם וואסער טרעגער.

"חייקל וויאזוי גייט דאס לעבן?" פרעגן זיי מיט אינטערעס.

חייקל לייגט אנידער די עמפערס מיט וואסער, הייבט אויף די אויגן און די הענט צום הימל און רופט אויס מיט התרגשות, "הודו לה' כי טוב, כי לעולם חסדו!"

דער רבונו של עולם איז דאך אזוי גוט צו אים. חייקל דערציילט זיי מיט שמחה אז ער איז אזוי גליקליך מיט זיין חלק. ער שלעפט זיך וואסער אפאר שעה, וואס איז אגב געזונט און שטארקט זיינע ביינער, און מאכט זיך זיינע פאר גראשן, דערנאך גייט ער אהיים צו זיין וויב און קינדער און פארברענגט אן קיין איבעריגע דאגות און טרדות.

"נעבעך אויף געציל דער גביר," דרוקט ער זיך אויס מיט אמת'ע מיטלייד. "ער האט קיינמאל נישט מנוחה. ער דרייט זיך ארום מיט זארג און דאגה, אזויווי חז"ל זאגן מרה נכסים מרבה דאגה - ווי מער א מענטש פארמאגט אלץ מער דאגות טראגט ער. שכח אייבערשטער אויף מיין רואיגע, פרידליכע לעבן."

די חסידים בליקן זיך איבער. די לימוד איז קלאר. גלות און גאולה אין מח. עס איז נישט קיין מציאות, עס איז א "מיינד-סעט."

איך האב אמאל געהערט פון א קלוגן איד אז אויף יעדע מענטש גייט אריבער אלע פיר תקופות (סעזאנען) און צומאל אפילו אין איין טאג. עס מאכט זיך צייטן וואס מען שפירט די געשמאק פון פרילינג, עס וויל זיך טון, אויפטון און עס איז פרייליך אויפ'ן הארץ. צומאל שפירט מען די פייער, די התלהבות פון זומער. און צומאל ווערט אומעטיג אויפ'ן הארץ, אזוי הערבסט און צומאל שפירט מען קאלט און פארטריקנט. אבער שוועסטער, חזק ואמץ, נאך יעדע ווינטער קומט א פרילינג. אונטער יעדע וואלקן איז דא זון שטראלן. דער עיקר האט דער רבי געשריגן מיט א שטארקע שטומע, "אין שום יאוש." נישט אויפגעבן. יא, דו ביסט גוט. איך בין פיין, איך טויג. איך וועל זיך אויפהייבן. איך קען אנהייבן פון יעצט.

מיין באבע (וועמען איך האב באזוכט) האט א שטוב פון טעכטער. היינט זענען זיי מיינע ערוואקסענע געשעצטע מומעס, אבער אמאל זענען זיי געווען יונגע מיידלעך. מיין באבע רעדט צומאל פון די טעג ווען זי האט געהאט א הויז מיט מיידלעך, יעדער מיט זיינע נאטורן, מעלות און מעלות (ווי דער ראש ישיבה זאגט) און פארשטייט זיך יעדער מיט זייערע גוסטעס יעדן צווייטער טאג. עס איז געבליבן א שפריכוואורט פון יענע יארן ביי אונז אין די משפחה. מיין באבע פלעגט זיי כסדר זאגן, "לא אירא, איך האב נישט מורא, "רע, כי אתה עמדי" אפילו דו ביסט אין א "בעד מוד". (נישט גוטע גוסטע)

היינט נעם איך די חיזוק פאר מיר. "לא אירא," האב נישט מורא "רע, כי אתה עמדי" - אפילו דו ביסט נישט גוט געלוינט, דערשרעק זיך נישט, צוקלאפ זיך נישט. עס גייט אריבער, מארגן וועט ווערן בעסער. אזויווי חייקל וואסער טרעגער.

עס איז באקאנט די סיפור פון רבי נתן זי"ע. ער האט געהאט א תלמיד ר' שאול, וועלכע האט שטארק אריינגעקאכט אין עבודת ה'. האט זיך רבי נתן אמאל אויסגעדרוקט צו אים, "שאול איך בין נאכנישט צופרידן פון דיר."

ר' נתן האט אים דאן געזאגט אז ער ווארט צו זען "ווען עס קאכט זיך נישט אזוי", ווען מען שפירט נישט די פלאם, די שמחה די 'דרייוו' און דאך דערהאלט מען זיך. מען לאזט זיך נישט פון די נארישע יצר וואס וויל אונז פארדרייען די מח און 'קאנווויסן' אז מיר זענען נישט מסודר און נישט אקעי. דאס הייסט א העלד.

צו זיין אויפגעלייגט אין די טעג וואס עס פארט געשמאק, איז נאכנישט קיין גרויסע קינץ. דאס קען יעדער. דוקא אין די טעג וואס "עס גייט נישט", מען שפירט זיך ווי א וויסטע דורכפאל, און דאך שלעפט מען אפיר אביסל חיזוק און מען גייט ווייטער, אט דאן קומט זיך דער מעדאל. דאס איז גדלות.

דאס איז דער לימוד פון רבי'ן. א מענטש דארף זיין בקי ברצוא בקי ושוב. מען קען אנגיין מיט'ן לעבן, סיי ווען עס גייט מיר כסדר און סיי ווען אלעס זעט אויס קאפויער, מיט'ן פוטעם אראפ. דאך הייבט מען זיך ווידער אויף און מען גייט ווייטער.

א תלמידה, וואס מוטשעט זיך מיט שוועריגע נסיונות האט זיך לעצטנס אויסגעדרוקט צו מיר, וואס עס איז איר מחזק וועך זי שטייט פאר א נסיון. זי זאגט מיר "איך טראכט אז וועך איך וועל אויס צו טון גוט שטייט דער אייבערשטער, כביכול, מיט אלע מלאכים און פאטשן פאר מיר פון אויבן." דאס געט איר כח זיך צו דערהאלטן

האב איך צוגעלייגט, "אויב וואלסטו אבער געווואוסט אז אינעם טאג וואס דו פאלסט אדורך און דו שפירסט ווי א דורכפאל, כאילו חס ושלום דער אייבערשטער איז נישט צופרידן פון דיר, און דאך שטארקסטו זיך ווידער אויף מארגן און דו פראבירסט זיך מיט אלע כוחות צו האלטן שטארק, וואלסטו וועך דאן געהערט די הילכיגע אפלאדן און פאטשעריען פון הימל, וואלסטו נישט ארומגעגאנגען צובראכן."

איך האב זיך געטראפן שעפשען א קורצע תפילה, "טאטע געב מיר כח. 'כח' וועך עס גייט מיר גוט, צו געדענקן אז אלעס איז דיר און דיר דאנקען דערפאר און 'כח' אין די טעג וועך עס שפירט זיך אומעטיג, זיך צו שטארקן און געדענקען אז דאס איז דאס לעבן, ירודות אן עליות, ארויף און אראפ. איך זאל געדענקען אז דו קוקסט צו מיר. געב מיר כח טאטע אנצוהייבן פון פריש, פון ניי, פון יעצט."

מיט באנייעטע כוחות האב זיך אויפגעהויבן פון סאפע און אריינגעלייגט פלייש אין אויוון פאר נאכטמאל.

לעשות נחת רוח להבורא יתברך שמו

קיינמאל נישט צו שפּעט

הערט א מעשה'לע אן אינטערעסאנטע

וואס איך האב געהערט פון א באקאנטע.

די ערציילונג איז גאר א עכטע

און די מוסר השכל איז זייער א שטארקע.

1

רחל א אייִדעלע וואוילע פרוי, מען קען זאגן אויף איר א אשה כשרה ממש, מאכט אלעס פאר איר מאן מיט א געוואלדיגע געטריישאפט. אויך איז זי זייער א הארציגע איבערגעגעבענע מאמע, איבעריג צו אויסרימען איר שלום בית, ממש ווי יעדער איינער וואלט זיך געווואונטשן.

אט קומט אן דער אומאן סעזאן, רחל וועט נישט לאזן אלעס אויף די לעצטע מינוט, אין די ניין טעג וועט מען קען סיי ווי גארנישט טון, ניצט זי אויס די געלעגנהייט און שטעלט זיך אריין אין קאך פילט אן פריזערס מיט געבעקסן וואס וועט זיך קענען האלטן אויף לאנגע וועגן פון 26 צו 36 שעה.

פון ערפארונג פון די לעצטע יאר ווייסט מען דאך נישט ווי לאנג עס וועט נעמען, אבער עסן דארף זיין גענוג על כל צרה שלא תבוא...

ביי די האניג קעיק פארגעסט זי נישט צוצולייגן א תפילה עס זאל זיין א זיסע יאר, און אזוי ביי יעדע זאך מיט געבעט און האפענונג אז עס זאל זיין א גרינגע נסיעה אן קיין שטרויכלונגען און זיי זאלן צוריק קומען בשלום געזונטערהייט.

עס דערנענטערט זיך דער הייליגער יום טוב מיט גרויסע טריט, רחל פאקט שוין איין די פעקלעך, אויך גרייט זי אן שיינע שנה טובה'לעך פון אלע קינדער, א הארציגע בריוועלע לייגט זי צו און פאקט עס אריין אין קעשענע פון די ווייסע קיטל, אז איר מאן זאל עס טרעפן ראש השנה

ה. ה. מינצבערג

ביינאכט און עס זאל אים מאכן ווארעם אויפן הארצן אפילו פונדערווייטנס.

ברוך השם מען האלט שוין א נאכט פאר די גרויסע נסיעה, גארנישט אזא קליניגקייט - טראכט רחל צו זיך - אז זי איז זוכה אז איר מאן וועט דאס יאר אויך פארן צום הייליגן רבי'ן, דאס מאל נעמט ער אויך מיט איר זעקס יעריגער נחמן נתן, ער וועט קענען באקומען אלע גרויסע תיקונים. וואו אויף דער וועלט איז דא נאך אזא גליקליכע פרוי ווי איך, איר מאן וועט זיכער אהיימקומען מיט פעקלעך ישועות און פועל'ן א גוטע יאר בעזרת השם יתברך, כאטש וואס עס איז איר זייער נישט גרינג צו בליין אליין מיט די פיצעלעך און זיך וואלגערן, דא ליין עסן, און דארט ליין שלאפן, זייער נישט גרינג, אבער וואס טוט מען נישט צו באקומען אלע גוטע השפעות.

רחל מאכט זיכער אז זי האט גארנישט פארפעלט, זי קוקט איבער די רענצלער, שכח אייבערשטער אלעס איז גרייט.

וועלן זי איז שוין אויסגעשעפט און איבערגעשטרענגט גוט שפעט אינמיטן נאכט, און זי טראכט אז עס איז גראדע א גוטע געדאנק צו ליין שלאפן.

אבער דא האט זיך די בעיבי געמומען ווייטנען מיט א פארשטיקטע קול, עס זעט איר אויס עפעס מאדנע, מיט איין אטעם לויפט זי צו און זעט אז זי איז זייער פארקילט, ברוך השם נאר נישט אויסטערליש. זי פרובירט איר צו בארואיגן, זי האט באמערקט אז דיאס קינד פיבערט. אוי באשעפער וואס טוט מען דא, זי פרובירט זיך צו טרייסטן אז כאטש איז דאס די קליינע און נישט נחמן נתנ'לע וואס דארף מארגן פארן.

אבער זי האלט זיך שוין נישט, אירע אויגן קלעבן און די בעיבי רעכנט זיך נישט מיט איר איבערגעשטרענגטע מאמע און פארמאכט נישט דאס מויל, זי קען היינט פארגעסן פון די בעט איז איר אריבערגעלאפן אין געדאנק.

גלייך צופרי איז מען געלאפן צום דאקטער, און ברוך השם ס'איז נאר אן אינפעקשן אין אויער.

די איבערגעשטרענגטע רחל זעצט זיך אראפ אויפן נענסטן בענקל אהיימקומענדיג פון דאקטער, און נעגאטיוועג מחשבות הייבן אן צו פאמפן מיט אן אימפעט: וויאזוי גיי איך בלייבן דא אליין מיט אלע קינדער? נאכדערצו מיט א פיבערדיג קינד? די מענער פארן זיך, זי ווייסט אז עס איז זיי נישט גרינג... אבער... דאך איך בלייב דא אליין, און בכלל ווער וועט צאמנעמען די קינדער וועט זיי וועלן ארויסגיין פון די ראמען..

זי כאפט א בליק אויפן זייגער, איר מאן קומט שוין אהיים פון שחרית און נאך א שעה פארן זיי ארויס, מיט פאמעליכע באווענונגען אן מוט גרייט זי אן א פרישטאג, ענדיגט אנצוגרייטן נחמן נתנ'לע, באלד קומט די באס זיי נעמען צום עירפארט.

א באהאלטענע טרערעלע גליטשט זיך אראפ, איר מאן וואונדערט איז וואס ס'איז מיט איר געשען, די גאנצע צייט האט זי זיך געגרייט מיט אזא שמחה.

רחל האט איינגעהאלטן איר געוויין "עס איז מיר אזוי שווער צו בלייבן מיט די קינדער, וואס וועט זיין...?" האט זי אויסגעשאסן אין איין מאל אלע אירע דאגות. איר מאן האט נישט צופיל צייט איר צו בארואיגן, לויפט ארויס, קושט די מזוזה מיט א תפילה אז זי זאל זיך בארואיגן וואס שנעלער.

קוים וואס רחל באגלייט איר מאן צום טיר מיט א אויפגעברויזטע מינע, דאסמאל גייט זי נישט אראפ די טרעפן אזוי ווי יעדעס יאר, זי איז נישט מסוגל. די קינדער זענען אבער נישט מוותר, זיי לויפן אראפ און פרייען זיך אז זייער טאטע פארט, אייגנטליך דאס האט זייער מאמע אריינגעבראקט אז "קיין גרעסערס פון דעם איז נישט פארהאן."

ווי נאר זיי זענען ארויס, איז רחל געווארן רויט פון בושה, וואס האב איך געטון האבן אירע שולד געפילן איר פארפלייצט, אזוי ארויסצובאגלייטן א מאן?

וואס איז געשען מיט מיר, אזא נישט גוטע ווייב בין איך, אזוי קוק איך אויס, איך בין גארנישט ווערד, קלאפט זי זיך אראפ! זיך צוזעצנדיג צום טיש עפעס צו עסן.

נאר יעצט האט זי געכאפט אז זי האט גארנישט געגעסן היינט...

פלינקערהייט איינגעארדנט די קינדער מיט שפילערייען און זיך געגאנגען אראפלייגן, זי האט דאך די נאכט נישט אנגערירט די קישן...

צוריקקומענדיג צו זיך אבער די געפילן, אזוי צומישט, די קינדער זענען נאך גוט פארשפילט, ניצט זי אויס די צייט...

"הייליגער באשעפער, אזוי נישט שיין ארויסצושיקן א מאן, וואס וועט זיין מיט מיר..." איז זי פארגאנגען אין א געווין. "איך האב צוגעגרייט די שענסטע און בעסטע, און דער יצר הרע האט זיך אריינגעמישט די לעצטע מינוט, איך בין געווען אזוי מיד, נישט געגעסן נישט געשלאפן... איך בין דאך נאר א מענטש."

אבער... געבט זי זיך א כאפ זי איז דאך א ברסלב'ער, און זי גייט זיך נישט מייאש זיין און זיכער נישט זיך צוברעכן, זי ווישט אפ אירע טרערן, זי וועט יעצט אויפהייבן א טעלעפאן צו איר מאן איידער דער עראפלאן הייבט זיך אויף, זי וועט אים איבערבעטן זיך אנטשולדיגן... און כאטש יעצט אים געבן די בעסטע געפיל ווייל "עס איז קיינמאל נישט צו שפעט."

1

טייערע ברסלב'ע שוועסטער, אונזער זכות איז מורא'דיג גרויס אז מיר בלייבן מיט די קליינע קינדער כדי די מענער זאלן קענען פארן, נישט קיין חילוק אין וואספארא אומשטענדן, צו מאל איז עס זייער זייער שוועער.

וועך קען עס דען שאצן...

לאמיר זיך אנגרייטן פון יעצט, צווישן אלע תפילות זאל מען אויך אריינווארפן א קליין געבעטעלע, צו קענען געבן פאר אונזערע מענער - אונזערע שלוחים צום הייליגן רבי'ן - די בעסטע געפיל פריליכערהייט.

מעשיות פון קהילה

מ. ג. לינדסן

איך האב דרינגעד געדארפט

באזיכן די דאקטער מיט צוויי פון מיינע קינדער פאר די אנהייב פון די שולע יאר.

איך האב געוסט צוויי דאקטורים, אבער ביי ביידע איז גארנישט געווען אוועליבעל פאר די גאנצע וואך.

"מיט תפילה מיט תפילה טוט מען ניסים זען." און כך הווה!

נאך אפאר קורצע וועך אום באשעפער רוף איך נאך אמאל די דאקטער און וואונדער איבער וואונדער, מ'האט באקומען אן אפוינטמענט די בעסטע טאג און בעסטע צייט וואס ארבעט פאר מיר!

א פרוסט קריית ברסלב

איך האב ארומגערופן מענטשן בעטן צדקה א וואך פארן קאמפיין. איינער האט געזאגט אז זיי גייט שיקן אויף די פאסט.

נאך אפאר טעג האב איך געזען אז דאס קומט נישט אן, האב איך אנגעהויבן בעטן דעם אייבערשטן ס'זאל אנקומען, ס'זאל נישט זיין פארלוירן ערגעץ.

אזוי איז אריבער נאך אפאר טעג, איך האב ווייטער געבעטן דעם אייבערשטן ס'זאל נאך אנקומען.

שכח אייבערטער אז נאך א וואך און א האלב איז עס אנגעקומען, נאך פאר די קאמפיין האט זיך אנגעהויבן.

ל. וועכטערמאן קריית ברסלב

איך האב געהאלטן ביים ענדיגן צאמשטעלן מיין שבת ארדער, איך האב באשטעלט די שאטל אהיימצוגיין.

למעשה האבן זיי נאר געהאט א וועג יענע מינוט ממש, אדער אין 35 מינוט ארום וואס וועט שוין זיין נאך די פלעי גרופ וועט פון מיין זון.

איך האב געבעטן דעם אייבערשטן אז גלייך וועט איך ענדיג רעכענען זאל איך האבן א וועג אהיים. נאכן רעכענען בין איך ארויס אינדרויסן מיט א זיכערקייט אז איך גיי האבן א וועג, איך קום ארויס זע איך איינעם פון שטעטל אריינגיין אין איר מאנ'ס קאר, איך האב איר געפרעגט אויב איך קען מיטפארן, און די ענטפער איז געווען "יא" אפילו זיי וואוינען וויט פון מיר.

שכח אייבערשטער איך בין אנגעקומען א מינוט פאר די פלעיגרופ וועט.

שכח אייבערשטער פאר תפילה, און שכח אייבערשטער פאר אזעלכע חסד'יגע אידן וואס וואוינען אין שטעטל.

845-379-1161
136 Huschke Rd Hurleyville NY 12747
Breslevofficeliberty@gmail.com

Deadline to advertise Sunday 12:00 PM

קלאסיפיידס

Waze גמ"ח
פאר מינימאלע קאסט.
רופט 929-617-0488

Printed Magnet?
ביטע רופט 917-657-4669

ברוכים הבאים!

מיט גרויס פרייד טוען מיר אויפנעמען א חשובע משפחה וואס האט זיך אהערגעצויגן

מו"ה יודא פריינד הי"ו
וזוגתו זלאטא תחי'

דער אייבערשטער זאל העלפן זיי זאלן האבן אסאך הצלחה אין שטעטל, און קענען ערציען די קינדער אויפן הייליגן רבינ'ס וועג.

Get care at home.

TELEHEALTH VISITS
WHEN A PHONE CALL IS ENOUGH

We accept most insurance plans

PRESCRIPTION REFILLS
STREP CULTURES
FLU & COVID/ RSV TESTING
SEASONAL ALLERGIES
EAR EXAMS
RASHES/ PINK EYE
URINE CULTURES
LAB-WORK

Medease
CARE AT HOME

718.208.2030

Sun: 12pm-6pm | Mon-Thurs: 3pm-10pm
info@medease.care | medease.care

SERVICING BROOKLYN & CAYSKILL AREAS

ברוכים הבאים!

מיט גרויס פרייד טוען מיר אויפנעמען א חשובע משפחה וואס האט זיך אהערגעצויגן

מו"ה לוי יצחק האראוויץ הי"ו
וזוגתו גיטל תחי'

דער אייבערשטער זאל העלפן זיי זאלן האבן אסאך הצלחה אין שטעטל.

גשעעניש

אינערהאלב קהילת היכל הקודש ברסלב

די כיתה פון ר' הערשל שניצלער הי"ו אויף א באזוך אין קרן הדפסה אין שטעטל

קרעדיט: לייבי ראטה

מסיבת הכרת הטוב פאר די בודקים פונעם עירוב אין קרית ברסלב

קרעדיט: אליעזר שמן

דער ראש ישיבה אויפן וועג צום פארק מיט די בחורי הישיבה

קרעדיט: שמעון פיש

דער ראש ישיבה שליט"א איז מעיין אין א גמרא אין ביהמ"ד אין מחנה אילן החיים

קרעדיט: יוסי פרערויא

סיום הש"ס פון הבחור חיים שלמה קויפמאן נ"י

קרעדיט: יוסי פרערויא

מלווה מלכה אין שטעטל

אפשערן און הדר פירן פון הילד יואליש נ"י בן אברהם יצחק אייזנער הי"ו

דער ראש ישיבה שליט"א אין א שמועס מיט אנשי שלומינו ביים ביהמ"ד אויף האשקי

קרעדיט: שמעון פיש

דער ראש ישיבה שליט"א אויף א טריפ מיט די בחורים פון ישיבה

דער ראש ישיבה שליט"א אויף א טריפ
מיט די בחורים פון ישיבה

דער ראש ישיבה שליט"א אין א שמועס מיט
אנשי שלומינו אין מחנה אילן החיים

מיטינג מיט די מגידי שיעורים פון ישיבה און די
גבאי פון בית המדרש אין שטעטל צו איבערגעבן
ארבעט פאר די בחורי הישיבה אין שטעטל

קרעדיט: יוסי פרערויא

מ'הייבט אן ארבעטן פאר א כלים מקוה אין
שטעטל

קרעדיט: יוסי פרערויא

צוועלפטע סיום הש"ס פון מו"ה יעקב משה אינדארסקי הי"ו אין שטעטל

קרעדיט: יודא לייב ווייס, אייזיק ראטה

דאנערשטאג נאכט שיעור אין היכל ראזענבערג אין שטעטל

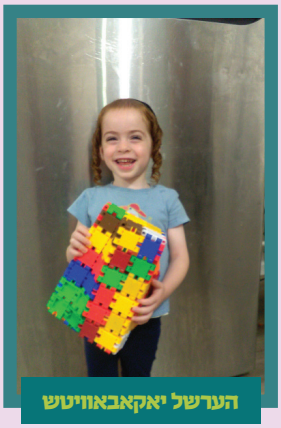
דער מנהל מו"ה אברהם משה שטראססער שליט"א ביים גיין נאך געלט מיט זיין שווער אין שטעטל

הרה"ג ר משה בראנסדארפער שליט"א איז מנחם אבל מו"ה משה שמואל שטעסל הי"ו מגיד שיעור אין ישיבת היכל הקודש ירושלים

בנין שיין

אליעזר שלמה אפפעל

הערשל יאקאבאוויטש

מענדל רוטה

משפחת שניצלער

משפחת בירנבוים

יזטי און שרי שטיינבערג

מירי פיש

משפחת יאקאבאוויטש

אליעזר שלמה,חיים, מירי און שמעי פיש,

רבש חודש אלול תשע"ה: אלתר יעקב קרויס נרו יאיר - ארץ ישראל

מעשׂה־לעך פֿון קינדערלעך

בַּיים ציוון פון הֵיילִיגְן בַּעַל שֵׁם טוֹב

דֶער הֵיילִיגֶער רֶבִּי הָאט גֶעזָאגְט, עֶר איז צוּ גְעקוּמֶען צוּ אַלֶע זַיינֶע מַדְרֵיגוֹת נָאר דוּרְךְ דֶעם וָואס עֶר הָאט אַסַאךְ גֶעאַרְעִדְט צוּם אֵייבֶּערְשְׂטְן

פוּן וָועלְן דֶער רֶבִּי איז גֶעוָוען אַ קְלֵיין קִינְד פְֿלֶעגְט עֶר זֵייעֶר אַסַאךְ רֶעדְן צוּם אֵייבֶּערְשְׂטְן; עֶר פְֿלֶעגְט גֶיין אַלֵיינְס צוּם קֶבֶר פוּן זַיין זֵיידֶע דֶער הֵיילִיגֶער בַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ אוּן דָאט וֵויינֶען צוּם אֵייבֶּערְשְׂטְן עֶר זָאל זַיין אַ צַדִּיק

דֶער רֶבִּי פְֿלֶעגְט גֶיין זִיךְ טוֹבֵל'ן אִין מִקְוֶה; עֶס איז גֶעוָוען אַייז קַאלְט אִינְמִיטְן וווינְטֶער, קֵיינֶער הָאט נִישְׂט גֶעטְרַאכְט אַז דֶער קְלֵיינֶער נַחְמָן גֶייט אִין מִקְוֶה. וָועלְן מֶען הָאט גֶעזָען דֶעם רֶבִּי'ן מִיט נַאסֶע פֵּיאוֹת הָאט מֶען גֶעמַיינְט אַז עֶר שְׁפִּילְט זִיךְ מִיט זַיין הָאר, עֶר מַאכְט שַׁיינֶע פֵּיאוֹת, מֶען הָאט נִישְׂט גֶעקֶענְט חָלוֹמְ'עֶן אַז דֶער קְלֵיינֶער אִינְגְל נַחְמָן גֶייט אִין אַ אַייז קַאלְטֶע מִקְוֶה אִינְמִיטְן וווינְטֶער

דֶער רֶבִּי פְֿלֶעגְט שְׂטֵיין בַּיים ציוון פוּן זַיין זֵיידֶע דֶער הֵיילִיגֶער צַדִּיק דֶער בַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ, עֶר הָאט דָארְט גֶעזָאגְט תְּהִילִים אוּן גֶעוֵוויינְט: "הֵיילִיגֶער בַּאשֶׁעפֶער אִיךְ וִויל זַיין אַן עֶרְלִיכֶער אִיד, הֵיילִיגֶער בַּאשֶׁעפֶער אִיךְ וִויל זַיין אַ צַדִּיק".

טֵייעֶרֶע קִינְדֶער אַז מִיר וָועלְן אַסַאךְ בֶּעטְן דֶעם אֵייבֶּערְשְׂטְן וָועלְן מִיר אוֹיךְ וָוערְן גְרוֹסֶע צַדִּיקִים

לָאמִיר יֶעצְט זִינְגֶען אַלֶע אִינְאֵייגֶעם: "הֵיילִיגֶער בַּאשֶׁעפֶער אִיךְ וִויל זַיין אַן עֶרְלִיכֶער אִיד - טַאטֶע; הֵיילִיגֶער בַּאשֶׁעפֶער אִיךְ וִויל זַיין אַן עֶרְלִיכֶער אִיד - טַאטֶע זִיסֶער; הֵיילִיגֶער בַּאשֶׁעפֶער אִיךְ וִויל זַיין אַן עֶרְלִיכֶער אִיד - טַאטֶע, הֵיילִיגֶער בַּאשֶׁעפֶער אִיךְ וִויל זַיין אַן עֶרְלִיכֶער אִיד - טַאטֶע זִיסֶער; אִיךְ וִויל זַיין אַ צַדִּיק, אִיךְ וִויל זַיין אַ צַדִּיק - אִיךְ וִויל זַיין דָּבוּק צוּ דִיר בְּתַּכְלִית הַשְׁלֵמוּת; אִיךְ וִויל זַיין אַ צַדִּיק, אִיךְ וִויל זַיין אַ צַדִּיק - אִיךְ וִויל זַיין דָּבוּק צוּ דִיר בְּתַּכְלִית הַשְׁלֵמוּת"

"הייליגער באשעפער איך וויל זיין א צדיק"

קינדער דערציילן

מעשיות פון תפלה

שיקט אריין אייער מעשה פון תפלה צו:
845.379.1161

1. איך האב געבעטן דעם אייבערשטן צו קענען לערנען משניות, שכח אייבערשטער אז איך האב שוין געענדיגט 4 מאל משניות.

2. איך האב געבעטן דעם אייבערשטן צו קענען גיין נאך געלט און מאכן טויזענט שקל, שכח אייבערשטער איך האב געמאכט די גאנצע געלט.

3. איך בין געגאנגען נאך צדקה צוזאמען מיט מיין קליינע שוועסטער. אינמיטן האט זי געבעטן טרינקען, איך האב געבעטן דעם אייבערשטן אז איינער זאל געבן וואסער צו טרינקן. שכח אייבערשטער אז די קומענדיג הויז וואס מ'האט אריינגעקלאפט האט געגעבן וואסער צו טרינקן.

אלטער יעקב קרויס, אורח
ישראל, 10 יאר

1. איך האב געבעטן דעם אייבערשטן מ'זאל שוין בויען נאך א דירה אויף בארדיטשוב גאס, שכח אייבערשטער מ'גייט שוין אנהייבן בויען.

2. איך האב געבעטן דעם אייבערשטן מען זאל פאררעכטן די ראוד בי' אונזער גאס, שכח אייבערשטער מ'גייט שוין אנהייבן פאררעכטן.

אברהם יצחק פוקס, קרית הרמלה

איך בין געגאנגען צו א טריפ, איינער האט דארט געכאפט פיש, פארן אהיימגיין האט ער עס דארט איבערגעלאזט. אויפן באס האט ער מיר געזאגט אז איך קען האבן די פיש וואס ער האט איבערגעלאזט,

איך בין שנעל צוריק געלאפן צו טרעפן די פיש, איך האב געבעטן דעם אייבערשטן אז וועז איך קום אן דארט זאל עס נאך ליגן דארט, שכח אייבערשטער, ס'איז נאך געווען דארט לעבעדיגערהייט.

הערש יעקבאוויטש, קרית הרמלה

איך בין געגאנגען צו באזאר קויפן קליידער פארן נייעם סעזאן.

איך האב געבעטן דעם אייבערשטן צו טרעפן א פאסיגע אינופארם קלייד פאר סקול, שכח אייבערשטער איך האב געטראפן זייער א שיינע נייע קלייד וואס איז ממש פאסיג פאר מיר.

רבקה וועכטערמאן, קרית הרמלה

שיקט אריין די ענטפערס פון די ברסלב'ע חידות, א שיחה אין א בילד, א מעשה פון תפילה, א מעשה פון תפילה געמאלן.

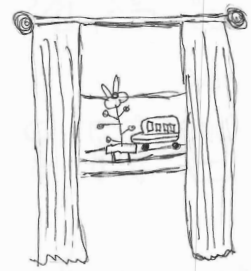
און גייט אריין נאכאמאל אינעם גורל פארן קומענדיגן חודש.

צו הערן די גורל פון חודש אלול
רופט קול ברסלב 212-444-9191 #5 #6

מעשה בן תמלה

סְ'אִיז אַזוֹי
שְׁפָּעט

אֵייבָּערְשְׁטָעט
הֶעלְף אִיךְ זָאל
כַאפְּן דִי בָּאס

שְׁכּוֹחַ
אֵייבָּערְשְׁטָעט
אִיךְ הָאב
גָעכַאפְּט דִי
בָּאס

אוֹי וַויי, מַיין שְׁיךְ
אִיז אִינְגַאנְצָן
צוּפְּלִיקְט.

אֵייבָּערְשְׁטָעט
הֶעלְף אִיךְ
זָאל הָאבְּן גַיִיעֶ
בַאקְוָועמָע שְׁיךְ

שְׁכּוֹחַ
אֵייבָּערְשְׁטָעט
פַאר דִי פֵיינֶע
גַיִיעֶ שְׁיךְ וָואס
אִיך הָאב
בַאקוּמֶען

שיקט אריין א"ר מאלקי בן:
845.379.1161 | BRESLEVOFFICELIBERTY@GMAIL.COM

משפחת גליק

כאפט א בליק, ביי משפחת גליק.

פּ

אמילְיָע גְלִיק
פַּאר צַיילְן:

צִירי פַאר צַיילְט
וַוייטָער:

אוֹיב אִיך וָואלְט
דָעמָאלְט גֶעטרַאכְט
וָואס דָער אַייבֶּערְשְׂטֶער וויל
יָעצְט פּוּן מִיר, אַזוֹי וִוי מַיין מַאמָע
לֶערְנְט מִיר אַייבִּיג אוֹיס צוּ
טְרַאכְטְן, וָואלְט אִיך זִיכֶער מְוַותֶּר
גֶעווֶען פַאר מֶענְדִי, אָבֶּער דָער
יֵצֶר הָרָע הָאט מִיר אַזוֹי צֶעמִישְׂט,
עֶר הָאט מִיר גֶעמַאכְט אִינְגַאנְצָן
פַארגֶעסְן פוּנְעם אַייבֶּערְשְׂטְן,
אַז אִיך הָאב אֲפִילוּ פַארגֶעסְן צוּ
בֶּעטְן דָעם אַייבֶּערְשְׂטְן, אַז אִיך
וויל מִיטקוּמֶען

אִיך הָאב אֲפִילוּ נִישְׂט גֶעכַאפְּט
אַז דִי מַחֲשָׁבוֹת קוּמֶען פּוּן דָער
יֵצֶר הָרָע

אִיך הָאב נִישְׂט גֶעוָואלְט
מוּטְשֶׁען מַיין טַאטָע, הָאב אִיך
אִים נָאר גֶעווִיזְן אַזוֹי מִיט דִי
אוֹיגְן אַז אִיך וויל זַייעֶר שְׂטַארְק
מִיטפָּארְן

מַיין מַאמָע הָאט אוֹיסְגֶערופְן:
"לָאמִיר זֶען וָוער עָס אִיז מְוַותֶּר?"

זָעט אוֹיס אַז מֶענְדִי הָאט
יָא גֶעדֶענְקְט וָואס אִיז רִיכְטִיג
צוּ טוּן, עֶר הָאט שְׂטִילְעֶרהַייט
גֶעזָאגְט: "צִירִי, דוּ קֶענְסְט גַיין,
הָאב הַנָאָה!"

אִיך הָאב זִיך אַזוֹי גֶעפְרֵייְדְט!
אִיך הָאב אֲפִילוּ נִישְׂט בַּאמֶערְקְט,
אַז מֶענְדִי הָאט אַבִּיסְל טְרוֹיעֶרִיגְע
אוֹיגְן

אִיך בִּין אַרוֹיסְגֶעלָאפְן צוּ דִי
קַאר, זִיך גֶעזֶעצְט אִין פָּארְנְט
נֶעבֶּן דֶעם דְרַייְוועֶר'ס זִיץ

מַיין טַאטָע אִיז אַרַאפְגֶעקוּמֶען
אוּן מֶען הָאט אָנְגֶעהוֹיבְן צוּ פָּארְן

אוֹיפְן וועג אִיז גֶעווֶען זַייעֶר
גֶעשְׂמַאק, מַיין טַאטָע הָאט מִיר
פַארצַיילְט אַן אִינְטֶערֶעסַאנְטֶע
מַעֲשֶׂה פּוּן אַ אִיד ר' שָׁלוֹם, וָואס
הָאט מְוַותֶּר גֶעווֶען אַ זַאך וָואס
אִיז אִים גֶעווֶען זַייעֶר חָשׁוּב אוּן
טַייעֶר, אוּן זְכוּת פּוּן דֶעם אִיז עֶר
גֶעהָאלְפְן גֶעווָוארְן מִיט אַ יְשׁוּעָה,
וָואס עֶר הָאט שׁוֹין גֶעווָוארְט אוֹיף

דֶעם זַייעֶר לַאנְג

פוּנְקְט וָוען מַיין טַאטָע הָאט
גֶעעֶנְדִיגְט פַארצַיילְן דִי מַעֲשֶׂה,
אִיז מֶען אָנְגֶעקוּמֶען צוּ דִי שׁוּל,
וואוּ עָס אִיז פָּארְגֶעקוּמֶען דִי בַּר
מִצְוָה

מַיין טַאטָע אִיז אַרַאפּ אוּן אִיך
בִּין גֶעבְּלִיבְּן אַלַיין

"נִישְׂט אַלַיין!" - הָאב אִיך
זִיך פְּלוֹצְלוּנְג דֶערמַאנְט - "דֶער
אַייבֶּערְשְׂטֶער אִיז דָא! עֶר וַוארְט
צוּ הֶערְן מַיין קוֹל, לָאמִיר רֶעדְן צוּ
אִים"

אִיך הָאב שְׂטִילְעֶרהַייט
אָנְגֶעהוֹיבְן זָאגְן: שְׂכַח
אַייבֶּערְשְׂטֶער אַז אִיך הָאב
גֶעקֶענְט מִיטפָּארְן מִיט מַיין
טַאטָע אוּן גֶעקֶענְט הֶערְן
אַזָא שַׁיינָע מַעֲשֶׂה, אָבֶּער
אַייבֶּערְשְׂטֶער! אִינְמִיטְן וָוען אִיך
רֶעד צוּ דִיר, טְרַאכְט אִיך, אַז
אֶפְשָׁר וָואלְט יָא גֶעווֶען בֶּעסֶער
וָוען אִיך בִּין מְוַותֶּר, אַזוֹי וִוי ר'
שָׁלוֹם פּוּן דִי מַעֲשֶׂה!

בַּאשֶׁעפֶּער, אִיך טְרַאכְט יֶעצְט
וִוי גוּט אִיך וָואלְט גֶעפִּילְט, וָוען
אִיך בִּין מְוַותֶּר אוּן אִיך בְּלַייב
אִינְדֶערהֵיים. יֶעצְט הָאב אִיך
אַזָעלְכָע שְׁוֶוערָע גֶעפִּילְן פּוּן
חֲרָטָה אוּן רַחֲמָנוּת אוֹיף מֶענְדִי!
וָוען מֶען אִיז מְוַותֶּר אִיז מֶען
אַסַאך פְּרַיילִיכֶער, מֶען אִיז
צוּפְרִידְן פּוּן זִיך אַלַיין..

אַזוֹי הָאב אִיך גֶערֶעדְט

ל. סאקס

און דֶערצֵיילְט אַלֶעס פַארן אֵייבֶּערשְטֶן און אִיךְ הָאבּ אֲפִילוּ נִישְט גֶעכאפְּט וִוי דִי צַייט גֵייט אַרִיבֶּער, פְּלוּצְלונְג זָע אִיךְ אַז מַיין טַאטָע אִיז שׁוֹין צוּרִיקְגֶעקוּמֶען צוּ דִי קַאר

אִיךְ הָאבּ פַארצֵיילְט פַאר מַיין טַאטָע וָואס אִיךְ הָאבּ גֶעשְמוּעָסְט מִיטְן אֵייבֶּערשְטֶן, הָאט עֶר מִיר גֶעזָאגְט אַ קְלוּגָע זַאך, וָואס אִיז כְּדֵי צוּ גֶעדֶענְקֶען: "אַ פַארְגֶענִיגְן גֵייט אַרִיבֶּער און מֶען פַארְגֶעסְט פּוּן דֶעם, אַ מִצְוָה בְּלַייבְּט אֲפִילוּ מֶען פַארְגֶעסְט פּוּן דֶעם!"

אִיךְ הָאבּ צוּגֶעשָאקְלְט מִיטְן קָאפּ און אַרַיינְגֶענוּמֶען דִי וָוערְטֶער אִין מַיין הַארְץ

"און דָאס אִיז חוּץ פּוּן דִי גוּטָע גֶעפִיל וָואס מֶען שְפִּירְט נָאכְן טוּן אַ מִצְוָה" - הָאט עֶר צוּגֶעלַייגְט

טַיעֶרָע קִינְדֶער אִיר קֶענְט אוֹיךְ אַרַיינְטַראכְטְן אִין דִי וָוערְטֶער, וָוען אִיר זִיךְ לֶערְנֶען זַיעֶר אַ וִויכְטִיגָע זַאך!

צוּם וִוידֶערזֶען!

דעם רבינ'ס חדר

א שיחה אין א בילד

וועלכע שיחה פון רבי'ן דערמאנט דיך די בילד?

ענטפער פון פאריגע וואך:

די הייליגער רבי האט געזאגט: "אפילו וועט מען פאלט אריין אין א בלאטע פון עבירות און ס'איז שווער ארויסצוגיין, זאל מען שרייען און שרייען און שרייען!"

גיב א שמייכל

פארוואס איז א נאז נישט צוועלף אינטשעס לאנג?

"ווייל אז נאז איז דאס דריטע אות אין אלף בית."

געברענגט צו אייך דורך: הרב אלחנן חיים רוטה שליט"א - גבאי צדקה פאר משפחות נצרכים

ברסלב'ע חידות

וועט דער רבי האט געדעדט פון _____ האט דער רבי זיך אויסגעדריקט: "וואס זאל איך אייך זאגן, קיין גרעסערס פון דעם איז נישט פארהאנען!

א. פארן קיין קערעסטיר
ב. קומען צו אים אויף ראש השנה
ג. זאגן תיקון חצות
ד. גיין חול המועד האלטן

ענטפער פון פאריגע וואך:

דער רבי זאגט: "ווער עס וויל זוכה זיין צו תשובה זאל זיך צוגעוואוינען צו זאגן תהלים".

א שטיקעלע ספר המדות

יח. אֱמוּנָה חָשׁוּב כִּצְדָקָה.

אֱמוּנָה - חלק ראשון

אַז מֶען גְלֵייבְּט אִינֶעם אַיינֶעם בְּעַרְשְׁטֶן, וְוערְט עָס גֶעֶרעכְנְט ווי צְדָקָה.

שריגי טישלעך

טרעף ווער?

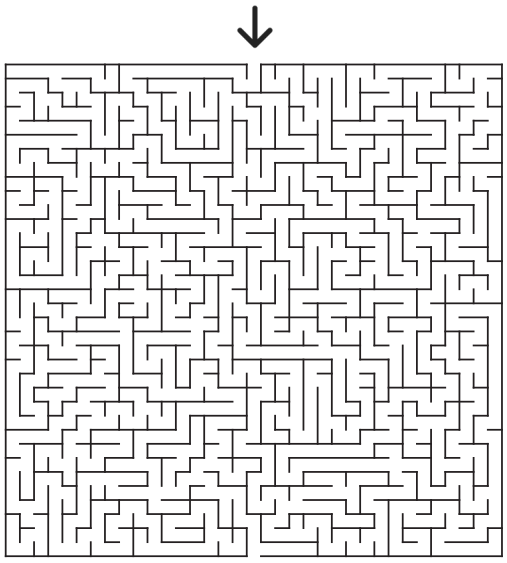
ה	י	י	ר	ל	י	ג	נ	י	ט
א	ז	א	ל	ח	א	ר	ק	א	
ו	ו	י	ל	ז	ז	ט	א	ג	
י	ו	כ	י	י	א	ב	ק	ש	
פ	ר	א	ו	נ	ס	ל	ע	ס	
א	ב	א	כ	כ	ו	פ	ו	ט	
מ	י	כ	נ	ו	פ	ש	ל	ב	
א	א	י	א	ק	נ	ר	מ	ח	
נ	ד	א	ב	ו	ו	ח	ט	ז	
ה	ק	כ	ה	ע	ט	מ	ס	י	
ש	י	ע	ע	פ	ר	ת	ע	י	
א	ס	פ	ל	מ	א	ש	ה	נ	
ז	ת	ו	פ	א	י	נ	ט	ק	
צ	ו	ו	א	כ	ש	ר	א	נ	
ב	י	כ	נ	ה	ע	ב	ג	א	
ס	מ	ק	ה	ד	צ	ו	מ	כ	
ח	ת	ד	ר	ב	י	נ	ש	צ	
מ	ע	ו	ע	ה	ז	ו	ל	ט	
ר	ש	ע	צ	מ	ו	ס	ד	ב	

דו בעט דעם אייבערשטן טאג נאך טאג, וואך נאך וואך: "**רבונו של עולם העלף מיר איך זאל אנקומען צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה, איך וויל זוכה זיין דער רבי זאל מיך מתקן זיין**".

(אז3תו באזוה מטו"א תשע"ח)

טרעף ווער?

אשרינו, מה טוב חלקינו,
שזכינו להתקרב לרבינו!

פארזעצונג פון פאריגע וואך: מוֹהֲרָא"שׁ זי"ע אַלְס בָּחוּר אִין יְשִׁיבָה

פָּארְזָעצוּנג קוּמְענְדִיגֶע וָואךְ אי"ה